

ЖИТНО ЗЪРНО

.....
списание за духовна култура

1-2/2002

- .....
- **В БРОЯ:**
  - **Растителното царство**
  - **Картите Таро**
  - **Съвременните групи**

Продължител
на списание "Житно зърно" излизало
от 1924 до 1944 г. основано от
ученици

и последователи
на Учителя Петър Дънов

Редакционна колегия:

Георги Стойчев
Мария Кисова
Д-р Светла Балтова
Татяна Йорданова
Иванка Кръстева
Минка Петрова

адрес: Пловдив 4000
ул. "Софроний Врачански" 5А

e-mail:

jitnozrno@hotmail.com

тел.: 032/235 080

Художествено оформление
Борис Стоилов

Предпечатна подготовка и печат
Издателска къща "Хермес" ЕООД

ISSN 0861 427X
ДУХОВНО ОБЩЕСТВО

© БЯЛО БРАТСТВО

© Издателство "Бяло братство"

СЪДЪРЖАНИЕ

ЖИВОТО СЛОВО

Виждане и съзнание *Бейнса Дуно* 3

ШКОЛАТА

Благодарност *по беседи на Учителя, д-р В. Велев* 5

Доволство *по беседи на Учителя, д-р В. Велев* 6

In memoriam *Весела Несторова* 8

Акордът на VII степен и сътворението
на света *Г. Стойчев* 9

СРЕЩА "ПЛОВДИВ 2001"

Принципи на окултната архитектура *арх. Н. Попова* 12

Окултна геология. Животът на
минералите *Хр. Христов* 15

СВЕТЪТ ОКОЛО НАС

Растенията 17

Учителя за растенията 19

Лечебни традиции по българските земи 21

Любопитни факти за растенията 22

In memoriam *Минка* 24

ОГНИЩА НА ДУХА

Феноменът Фингхорн 25

Ауен. Благословия *вдъхновение дар от боговете Филип Кар-Гом* 28

ПОГЛЕД НАВЪТРЕ

Господнята молитва *Неил Дъглас Клои* 32

Картите ТАРО *Валентин Томберг* 37

Храна за размисъл 44

ПРЕДСТАВЯМЕ ВИ

Петър Дънов. Здраве и дълголетие чрез силата на живата
природа 45

Духовното у човека *Учителя Петър Дънов* 45

Евангелие от Тома 45

Разговорите на Ел Шагай 46

Живот сред хималайските учители *Свами Рама* 46

Как да се избавим от болките в гърба 46

Messages from Water *Masaru Emoto* 46

Прераждане и еволюция *Хр. Нанев* 47

*Фотографиите на кориците и цветните страници са на
Живко СТОИЛОВ*

“Пази свободата на душата си”

Природата е *говор* на един велик свят. Това е език жив, песен на формите и движенията. В него има дълбочина, сила и красота! Човек разбира този език, понеже е частица от този живот и следователно *едно* с него.

Мислите и чувствата разкриват този живот. Обаче върху тях трябва да се работи, да се развива това дарование. Затова светът в който живеем, е *Школа!*

Човек си служи сега с пет сетива. А Учителя казва, че човекът има 45 сетива! Другите предстои да се развиват. Каква велика работа стои пред нас! Какъв свят ще ни се разкрие! Ние го наричаме Космичния живот *Големия живот*. Това е *Духовния свят*. Като изучава този живот, като го живее, човек е ученик на *Божествената школа*.

Мислите, чувствата, добродетелите *това* е Животът, това е Школата. Чрез тях се отварят очите на човека за Духовния свят. Всъщност *те* са очите на човека за Великия всемирен живот.

И тъй, в една духовна Школа се развиват добродетелите. Една от първите добродетели е себеотрицанието. До нея стои смиреннието.

Природата е Школа. Понякога условията стават трудни надвиснат облаци, натегнат мъгли, небето потъмнее *изгуби* се хоризонтът. Тогава човек отправя *зов* за помощ *молитвата!* Напредналите същества неговите братя идват и му помагат. Този зов *молитвата* е *живот*, връзка с Духовния свят. *Молитвата е най-висшето изкуство!* Който го усвои, става *ученик*. Това е истинското призвание на човека.

Днес интересът към космичния живот е голям. Човек го изучава, прониква в него, съзнанието му се отваря и той проглежда.

Живот изпълня *Всемира!* Той е Божествената школа! Това е Братството!

Бъдещето на човечеството е *мир и братство!*

Христос казва: *“Лазаре, излез от гроба!”*

И добавя: *“Търсете първом Царството Божие и Неговата Правда, и всичко ще ви се придаде.”*

А Учителя казва: *“Учение и работа!”*

Природата, *живата* природа е език на Великото всемирно братство *това* е Братството!

И тъй, *мир и братство идат на Земята!*

Послание от Брат Борис по случай 22.март 1985 г.

ВИЖДАНЕ И СЪЗНАВАНЕ

Мнозина запитват, що е реалност. Това, което едновременно виждаме и съзнаваме, е реалност. Това, което само виждаме, а не съзнаваме, не е реално; или това, което съзнаваме само, без да виждаме, не е реално. Когато човек се съмнява, това подразбира, че той вижда нещата отвън само, без да ги съзнава отвътре. Това, в което никак не се съмнявате, вие едновременно го виждате и съзнавате. Щом е така, то е реално. За пример, днес вие виждате хубавия ден, ясното небе, слънчевата светлина, а същевременно съзнавате, че всичко това е израз на напреднали, възвишени същества; щом виждате и съзнавате това, този ден е реален за вас – затова и вие се

радвате. Ние виждаме например своето тяло като резултат на нашия минал живот; едновременно с това ние съзнаваме, че можем да мислим, да чувстваме и да действваме. Тъй щото, всеки човек представлява същевременно съзнание и външна форма, видима за обикновените очи. И тогава, според степенята на неговото съзнание, всичко, което той мисли и чувства, се отразява върху лицето му. Който е наблюдателен ще забележи, че всяка мисъл и чувство, които минават през съзнанието на човека, се отразяват върху лицето му като в огледало. По същия начин и нашият външен и вътрешен живот се отразяват върху съзнанието на по-напредналите от нас същества. Всяка наша мисъл, всяко наше чувство и всяка наша постъпка се отразяват върху съзнанието на ангелите в различни форми. За пример някоя мисъл, някое чувство или постъпка може да се отрази върху съзнанието на един ангел във формата на карамфил, роза или някое друго цвете, каквито ние отглеждаме в градината си и им се радваме, без да знаем техния произход. Цветята са деца на ангелите. Когато някой ангел помисли нещо хубаво, като резултат на неговата мисъл изниква някое хубаво цвете: роза, карамфил, кокиче, минзухар или друго. При това, колкото повъзвишени са мислите и чувствата на ангелите, толкова по-благоуханни са цветята, които ги изразяват. Затова именно цветята се наричат деца на ангелите.

И тъй, като казваме, че трябва да бъдем внимателни с цветята, подразбираме да бъдем внимателни с мислите на ангелите. Настъпните ли едно цвете, вие настъпвате някоя мисъл или някое чувство на едно възвишено същество. Някога вашето невнимание може да мине безнаказано, но някога това възвишено същество ще ви хване за ухото и ще

ви възпита по свой начин, веднъж завинаги да помните, чужди мисли и чувства да не тъпчете. Свещен закон е: Не настъпвайте мислите и чувствата на ангелите! Ако вие настъпвате мислите и чувствата на ангелите, как бихте постъпвали тогава с мислите и чувствата на хората? Навярно тях бихте направили на каша.

Като срещнете едно малко дете, какво отношение трябва да имате към него? Това дете носи в себе си едновременно мислите и желанията на своите родители. Отнесете ли се с него небрежно, грубо, с това вие нарушавате свещения закон. На същото основание трябва да бъдете внимателни и със своите мисли и чувства. Някой казва: „Аз съм лош човек, от мене нищо не може да стане.“ Така може да говори човек за известни свои постъпки в даден момент, но да мисли, че по същество е лош, с това той огорчава Бога, който го е създал – той тъпче Неговите мисли и чувства. Щом Бог е помислил за тебе, Той е пожелал да те създаде, да направи нещо от теб, за което те е изпратил на Земята. Обаче кажеш ли, че нищо няма да излезе от теб, с това ти цапаш Божиата мисъл и грешиш. Искаш ли да изправиш погрешката си, кажи: „Това, което Бог е помислил за мен, ще се реализира. Щом Бог ме е изпратил на Земята, Той е вложил в мен нещо свое: своята мисъл, своето чувство и своето желание. Идеалът към възвишеното, към великото е Божествен. И сто пъти на ден да греши, Бог пак ще ме измие, Той не може да бъде неверен на себе си. В Бога противоречия няма. В Неговите мисли, чувства и желания няма обратни решения.“ Дръжте тази мисъл в ума си, ако искате да се самовъзпитавате правилно. Дръжте в съзнанието си образа на всички хора, животни и растения като Божи създания. Постъпвайте ли така, всички работи в живота ви ще се наредят добре.

В сегашната среща вашите напреднали братя имат за цел да ви предадат своето завещание в следния смисъл: „Ако искате да имате успех във всяко добро начинание на живота си, не изпущайте случай да приложите всяка Божествена мисъл, която е дошла до вас, не изпущайте случай да реализирате всяко Божествено желание, което е дошло до вас! Бъдете като нас. Ние всякога сме прилагали Божествените мисли и реализирали Бо-

жествените желания. Не се плашете, ние сме с вас! Оставете страха настрана, не се занимавайте с него. Занимавайте се с любовта!“ Всяка Божествена мисъл става реална за нас, когато се приложи. Силата на Божествените мисли е в приложението им, а не в усилието, което правим да ги приложим. Приложението не е механичен закон; то седи във вътрешното знание на човека. Да приложиш една мисъл в живота си, това подразбира са съзнаваш, че тя е вярна, че е време да се приложи, и да нямаш никакво съмнение в нея.

Напредналите, възвишените същества, които днес присъстват тук, уреждат вашия живот. Те имат желание да ви помагат, но ако вие се съмнявате, не можете да получите тази помощ. Срещнеш един човек, обикнеш го – ти вече влагаш известен капитал в него. Днес ангелите влагат нещо във вашите каси. За вас е важно дали то ще израсте. Ще израсте, разбира се! И вие трябва да вложите нещо в техните каси. Какво трябва да вложите? Вашата благодарност към тях. Няма по-велика поезия в живота на човека от тази да може да благодари. Човек не е единично същество, с него заедно работят много същества, които са завършили вече своето развитие. Тъй щото неговият труд е колективен. Като знаете това, от всички ви се изисква смирение. И които малко знаят, и които много знаят, трябва да бъдат смирени.

И тъй, аз искам да разберете реалността, да разберете онзи вътрешен закон, че човек трябва да дойде до положение, когато едновременно ще вижда и ще съзнава нещата. Това е привилегия, която мъчно се постига, но е възможна. Усилия, съзнателна работа се изисква от човека. Когато вибрациите на вашето зрение, външно и вътрешно, и вибрациите на вашето съзнание се срещнат в божествения фокус, вие ще се доберете до реалността на нещата.

Сега аз ви поздравявам с този хубав ден! Аз ви поздравявам с реалността, т.е. едновременно да виждате и да съзнавате нещата – това, което виждате отвън, да го съзнавате и отвътре. Мислете върху реалността!

Беседа, държана от Учителя на 19 август /Преображение/ 1930 година при Второто рилско езеро – Резюме

БЛАГОДАРНОСТ

Философията на живота сега в това, всеки момент да сме благодарни за всичко, което ни е дадено. Благодарността се явява като условие за усилване на вътрешната връзка между Бога и нас.

Благодарността се крепи върху три неща: доброта, разумност и справедливост. Дето са доброто, разумността и справедливостта, там е и Любовта. Затова е казано в Писанието: „Постоянно благодарете.“

Вие трябва да научите закона, който регулира радостите и скърбите в живота. Благодарността дава сила на човека да понесе всички несгоди в живота, колкото и големи да са. С тази благодарност той ги компенсира и ги понася по-леко. Такъв е духовният закон.

Любовта и обичта са вечни принципи на Битието. Любовта излиза от Бога и носи Неговия живот на всички същества, да растат и да се развиват, да се радват и веселят. Всички очакват този живот, но той не може да се прояви без Любов и без благодарност. Благодарността носи безсмъртието, а неблагодарността – смъртта. Не се изисква много от човека, за да бъде безсмъртен. Щом е всякога доволен и благодарен, той е добил вече безсмъртието. Обрал те някой, благодари, че те е обрал; казал някой лоши думи за тебе – благодари; заболял си от нещо – благодари. Това се сени на живота, през които неизбежно ще минеш. Че времето е гъждовно или ветровито – благодари; че имаш или нямаш нови грехи – благодари. За всичко благодари: за малкото и за голямото благо.

Благодарете на Бога за всичко, което се случва в живота ви. Казано е в Писанието: „Всичко, което се случва с онези, които любяат Бога, ще се превърне на добро.“

Благодарете за малкото, което днес имате. То ще се благослови и умножи. Силата се крие в малкото житно зрънце. Бъдещето е в слабите, бедни хора, които имат стремеж към вечното. Христос говори за нищите в смисъл на бедни, но такива, които носят Божественото в себе си. Той говори за кротките, за нажалените като за хора, които разбират Божиите закони и ги прилагат. Те са блажените, на които е дадено царството Божие. Добре разбраната сиромашия пречиства човека, приготвя го за добри, богати условия.

Който не е благодарен за това, което има, той сам си противодейства.

За да носи мъчнотите и страданията с радост, при всички условия на живота си, човек трябва да казва: „Такава е волята Божия“. Щом признаете, че Бог е създал света, ще приемете, че всичко, което Той ви изпраща, е за добро. Каквото Бог ви дава, приемате го с благодарност и търсете в него доброто.

Благодарете за всичко, което ви е дадено. Бъдете доволни от положението, което заемате. Има същества, които са над вас, но и много същества са под вас. Вие на сте последни в света. Като погледнете нагоре и благодарите за положението си, и вие ще се качите по-високо. На ония, които са под вас, кажете им да бъдат благодарни за положението си, за да се качат и те на вашето място. Човек може да се качва от едно стъпало на друго, само ако е благодарен.

Дали си скръбен или радостен, не питай защо е дошла скръбта или радостта. В този момент с тебе заедно се радват или скърбят стотици, хиляди и милиони хора. Приеми скръбта или радостта като благословение, изпратено от Бога и благодари за него. Като благодариш, ти ще придобиеш някакво благо.

Благодарете за всичко, което става около вас и с вас. В това се заключава новото възпитание. Благодарете и за доброто, и за злото. Като благодарите за злото, Бог ще го превърне в добро. Като благодарите за доброто, ще вкусите от неговите плодове. За всичко благодарете, но не външно, а вътрешно. Когато човек дойде до положението да благодари за всичко, което преживява, това показва, че той е събуден. Всяка благодарност, отправена към Бога, е свързване с Него. Щом се свържете с Бога, Той веднага ще ви се притече на помощ.

Доидат ли страдания или радости, изпитания, богатство или сиромашия, за всичко трябва да се благодари. За човек с будно съзнание всичко това е привилегия. Тия неща представляват условия за работа.

Ако страданието не предизвика чувство на благодарност в човека, то остава неразбрано и неизползвано.

Благодарете за всичко, което ви се случва в живота; ако не благодарите за всичко, ще ви сполети голямо зло. Всякога благодарите: и като ядеш, и като пиеш вода, и като работиш. Благодарите на Бога и за доброто, което днес си могъл да направите.

Ако хората постоянно благодарят, много неща ще им се дадат и много тайни ще им се открият. Обаче държат ли само една неблагодарност в сърцето си, те сами ще се спъват. Бъдете благодарни за всичко, за да ви се даде онова, от което душата ви се нуждае.

Желая ви да имате вяра като тази на децата. И тогава, като сгрешите, радвайте се, не се критикувайте. Благодарите, че грешката ти не е много голяма. Ти мо-

жеше да направиш по-голяма грешка. И като направиш едно малко добро, пак се радвай и благодарите. Помолете на Бога да ти даде възможност да направиш по-голямо добро. Това са методите на вътрешната школа. Като постъпваш така, ти ще придобиеш вътрешен мир и сила, ще станеш ученик на тази школа.

Всеки ден за всичко благодарите. Когато човек научи да благодарите на Бога както трябва, той ще научи урока си.

Нека остане в ума ви мисълта да бъдете благодарни за всичко. Само по този начин вие ще създадете в себе си нов свят от идеи и чувства.

ДОВОЛСТВО

Доволството е едно от необходимите правила за живота, което трябва да приложите, за да помогнете на истинското знание.

Първото нещо, което се иска от вас, е да бъдете доволни от това, което имате. Бъдете доволни от всичко. Ако не можете да се радвате на една водна капка, на един скъпоценен камък, на един ручей, на един слънчев лъч, на един плод, на какво ще се радвате? Ако не се радвате на малките неща, няма да се радвате и на големите.

Човек може да бъде доволен само тогава, когато е свързан с Божествения свят, когато има чисти мисли и чувства. Няма по-велико нещо за човека от това, да се свърже с Божествения свят. В това се крие силата, богатството, знанието и здравето на човека.

Бъди доволен от това, което Бог ти е дал, колкото и малко да е то. Малкото богатство с Любов е за предпочитане пред голямото богатство без Любов. Малкото знание с Любов е за предпочитане пред голямото знание без Любов и без приложение.

Човек трябва да е доволен от най-малкото постижение. То е необходимо като стимул в живота му да върви напред. Който разбира смисъла на малките величини, той ще разбере смисъла и на големите.

Който е доволен от условията на своя живот, той върви по пътя, който разумните същества му определят. Недоволият постоянно се отклонява, но вместо с придобивки, свършва с големи загуби. Условията, дадени на всеки човек, крият възможности за неговото развитие. Ако ги използва добре, той върви напред и постига своята цел.

Една от причините за дисхармонията в човешкия живот е недоволството. Какво представлява то? То е тинята на живота. Тази тиня прави живота тежък и непоносим.

Неуспехите ви често се дължат на непослушанието. От непослушанието се ражда недоволството.

Щом е недоволен, човек започва да търси причините за неуспехите си в окръжаващите го и казва, че хората са лоши, че светът не е добре създаден и т. н.

Съвременните хора са дошли до безизходно положение, благодарение на своето голямо недоволство. И който има е недоволен, и който няма е недоволен. Всеки умира недоволен от живота и казва: „Като отидем на оня свят, там може да ни е по-добре“. Да се говори за блаженство на онзи свят, без да сте придобили това блаженство тук, това е една вътрешна самоизмама.

На какво се дължи недоволството? На непостигнатото желание. Искате ли да помогнете на човека, да го освободите от недоволството, насърчете го, дайте му възможност да постигне своето желание.

Сегашният човек не възприема правилно енергиите на Космоса, вследствие на което на известни места в организма му са натрупани повече енергии, отколкото трябва, а на други – по-малко. Неправилното разпределение на енергиите е причина за недоволството в човека. Виждате, че някой човек има на разположение всичко, каквото пожелае, но въпреки това е недоволен. За да се освободи от недоволството си, човек трябва да разпределя правилно енергиите на организма си.

Едно нещо прелятства хората – недоволството. Всичко, което имате, е резултат на миналото. Значи, резултатът не е произволен. Както си работил, такива резултати ще имаш. Бъдещият резултат зависи от твоята сегашна мисъл. Днес изправяме миналите резултати и поставяме основа за по-добро бъдеще.

Докато човек е вътрешно недоволен от себе си, докато се бори, той не може да бъде в съгласие нито със себе си, нито с ближните си. Всеки човек има условия да бъде това, което желае. Той носи в себе си дарбите и способностите, които трябва да развива.

Човек трябва да води съзнателен, разумен живот, да се освободи от недоволството. Недоволство-

ВЕРУЮ НА ЖИВОТА

Вярвам в силата на **Светлината**, на **Въздуха**, на **Водата** и на **Хляба!**
Вярвам в първото Божие благословение – **Светлината**, от която е създаден света.
Вярвам в силата на **Въздуха** – проводника на живота, който обвиня цялата Земя.
Вярвам в силата на **Водата** – носителка на скритата топлина,
необходимо условие за растенето на човешката душа.
Вярвам в силата на **Хляба**, който носи всички елементи,
необходими за съграждане на нашето бъдещо тяло.

От Учителя

то е проказа за човешкото съзнание. Влезе ли недоволството в човешкото съзнание, той престава да разбира правилно нещата.

Всяко роптание, всяко недоволство опетнява човешката душа.

Мнозина са недоволни от живота си. Защо? Защото доволството иде всякога отгоре, а не отдолу. За да бъдете доволни, повикайте на помощ Любовта и Вярата. С Любовта заедно ще дойдат същества от Божественния свят, а с Вярата – същества от Ангелския свят. Тези същества, заедно с вас, ще реализират желанията ви и надеждата ви ще се оправдае.

Ако сте недоволни със сърцето си, бъдете доволни с ума си; ако сте недоволни с ума си, бъдете доволни със сърцето си. На недоволството в чувствата турете доволството в мислите; на недоволството в мислите турете доволството в чувствата. Това подразбира икономия на енергиите в човешкия организъм. Това подразбира смяна на състоянията. Така са се повдигнали всички хора, които наричаме велики. Така те са уравнили енергиите на своя характер. Ако не спазвате този закон, не казвам какво ви очаква, но не е добро.

Докато умът и сърцето ви са празни, без мисли и желания, всякога ще бъдете недоволни. За да бъдете доволни, умът и сърцето ви всякога трябва да се занимават с нещо. Това е един от великите закони на Битието.

Недоволството в човека отваря вратата на човешкия ум и на човешкото сърце за всички лоши мисли и чувства. Като знаете това, пазете се от недоволството.

Човек не може да има светлина в ума, топлина в сърцето и сила в тялото си, ако не е разположен, не е отворен към Бога. Това е, което в окултизма наричат инфлюкс – влияние на Духа върху човека, т.е. връзка между Божественото и човешкото. Следователно когато човек е недоволен от живота, когато е неразположен духом, той е затворен за Горния свят, за Небето, а е отворен за долния свят – за злото. Когато е доволен от живота и разположен духом, той е отворен

за Горния свят – за Небето, а затворен за долния свят – за злото.

Съвременните хора се поддават на недоволството, поради което страдат и усложняват живота си. На ученика е позволено да бъде недоволен само при един случай: когато не е приложил добродетелите си. Всякога, вечер, преди да си легне, човек трябва да си зададе въпроса: „Приложил ли съм днес своите добродетели?“ И ако се окаже, че е изпуснал момента да приложи добродетелите си, той има право да бъде недоволен от себе си. Следователно недоволството се оправдава само в такъв случай, когато може да послужи като подтик за прилагане на известни добродетели. Добродетелите пък са необходимо качество за развитието на човека. Във всички останали случаи на живота си трябва да бъдете доволни.

Мъчно е човек да бъде доволен при всички условия на живота си, но трябва да работи в това направление, да развие тази черта в себе си.

Пазете Любовта в себе си, да не изпаднете в противоречията на живота, да не изгубите своя вътрешен мир и доволство.

Бъди доволен и благодарен на малкото, което Бог ти дава. Ако страдаш малко, бъди доволен; ако страдаш много, пак бъди доволен. Ако изгубиш богатството си, бъди доволен и на това. Бъдете доволни и като губите, и като печелите. В каквото и положение да се намирате, бъдете доволни. Задачата на човека е да разреши правилно противоречията си. Това се постига с доволство. Не се обезсърчавайте. Всякога превръщайте недоволството в доволство. Във всичко търсете добрата страна. Благодарността и доволството внасят радост и веселие в човешката душа.

Как ще превърнете недоволството в доволство? Радвайте се на богатството на другите като на ваше. Радвайте се на учеността на другите като на ваша ученост. Радвайте се на способностите на другите като на ваши способности. Радвайте се на чуждото благо и вие ще придобиете това. Днес вие сте една затворена пъпка, която утре ще разцъфти. Едни пъпки разцъфтяват по-рано, други по-късно.

Съставил по беседи на Учителя: г-р Васил ВЕЛЕВ

In memoriam

ВЕСЕЛА НЕСТОРОВА

1908–2002

Метаморфоза

Под сивата обвивка
рисува ангел пеперуда
на слънчевия спектър
от багрите по-чудна.
Кога ли ще узнае
тя своето сияние
от красотата неземна?
Дали тя себе си
могла би да погледне
с будното съзнание
на нейния незрим творец?
Така и ние
дали ще се познаем,
когато падне сивата обвивка?
Познава ли сам себе си
едва пробуден
сънен младенец?

Завърши земния си път една от малкото останали души, имали възможност да разцъфтят в присъствието на Учителя Беинса Дуно. Весела Несторова остави зад себе си дирята на ярко и самобитно присъствие, на една неуморна творческа същност, активна до последните си дни. Завършила американски колеж и продължила образованието си в Ню Йорк, тя действително оставяше впечатление за разкрепостен, космополитен дух. Някои от нас си спомнят една характеризираща я добре картина – една от срещите с чужденци преди три-четири години, които, очакващи да видят немощна седемдесетгодишна старлица били стъписани от възрастната дама, разговаряща на перфектен английски. Други помнят нейния специфичен плътен глас и богатия ѝ репертоар, като се започне от песните на Учителя и се стигне до негърски спиричуъли. Тя остана млада по дух до края на земния си път, винаги в крак с времето, поддържаща широк кръг от приятелства в България и чужбина.

Книгите „Път към светлината“, изд. *Сила и живот*, 1993 г. и „Живият пламък“ – сборник със стихове, изд. *Алфа Дар*, 1996 г. ни правят съпричастни на писателската ѝ дарба. И нека споменът за нея да свети като пламък!

Поет

Ако ръката на поета спре да пише
ще стихнат ветровете,
ще спре дъха на горските листа,
вълните сред морето ще затихнат,
ще млъкне и човешката гуша,
и целият световен храм
на минали стремежи вдъхновени,
изляли в образ вечния копнеж,
ще рухне, до основи ще се срине,
ръката на поета го крепи –
без нея той навеки ще загине.

АКОРДЪТ НА VII СТЕПЕН И СЪТВОРЕНИЕТО НА СВЕТА

Георги СТОЙЧЕВ

Една от най-вълнуващите теми за човека винаги е била и остава темата за Сътворението на света. Съществуват множество хипотези, които се стремят по пътя на интуитивната логика, използвайки постиженията на науката, да разкрият механизмите на този процес. Художествената практика, такава, каквато я познаваме от концертните и изложбените зали, от литературата и изкуството, чрез словото, звука и баграта подготвя човешкото съзнание да долови отгласа от Сътворението на едно подсъзнателно, сетивно равнище. Наред с официалната наука и художествената практика, Сътворението на света е предмет на изследване и от духовната наука, доскоро наричана окултна или тайна. Духовната наука изследва тези сложни процеси, навлизайки в по-фините нива на проявление на материята чрез свои специфични методи. Всички изследвания обогатяват концепцията за Сътворението и тя добива все по-ясни очертания. Сигурно бъдещото човечество ще успее да сглоби отделните фрагменти в една цялостна теория, която няма да бъде измислена конструкция, метафизично видение или митологичен образ, а една красива картина пред вътрешния взор на човека. Такава красива реалност, която на езика на душата – както в приказките от „Хиляда и една нощ“ – разкрива невероятната история на Сътворението, е музиката. „В музиката виждащият може да открие картината на Вселената. Чрез музиката мъдрецът може да обясни тайните на природата. Колкото по-широк става погледът на човека към света, колкото по-дълбоко е разбирането му за живота, толкова повече музиката може да долови – музиката, идваща от космичното пространство.“ (Хазрат Инаят Хан)

„Когато природата се обновява, птичките пеят.
В началото на всяка Божествена култура хората пеят.

Когато Светът се пресъздава, Ангелите пеят.“
(извадка от най старата книга на света)

Мисълта, че музиката е творческа сила, взела участие в сътворението на сложната космическа структура на Вселената е толкова абстрактна, че не означава почти нищо за човешкото съзнание. Тя трябва да се конкретизира, за да разкрие своята всеоб-

ватност. Звучащата музика е трептене, тя няма форма, но може да бъде записана. Партитурата на едно музикално произведение е неговият символичен образ. Символите-знаци, елементите на нотното писмо, представляват музикална картина, която всеки момент може да оживее. Елементите на нотното писмо се намират в специални отношения помежду си. Тези връзки се изследват от музикалната теория, която се базира върху математически, философски и други научни принципи и закони. Творческата мощ на музиката е в нейното звучене, а смисълът – в принципите, които стоят зад звука. Музикалната теория е една сложна, изключително интересна система, в която можем да открием отгласа на Сътворението на света, като използваме втория херметичен принцип на съответствието, но очите ни трябва да бъдат отворени, а ушите ни да чуят неговия звучащ фон. Така чрез музиката можем да достигнем до космогонията на звука, който е живото Слово на Твореца. Музика и космогония! Ще разгледаме тази толкова отвлечена и абстрактна връзка, която има общо с темата „Акордът на VII степен и Сътворението на света“.

Учителят казва: „В природата съществува една основна естествена гама, която започва от тона до и върви постепенно нагоре. Седемте основни тона на гамата функционират в една плоскост, в един невидим за хората свят. В този свят те са живи същества.“

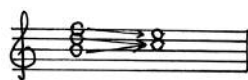
В музикалната теория „живи същества“ означава върховни принципи. Тези върховни принципи се наричат степени. Отбелязват се с римски цифри според реда, по който следват. Тонове са „багрите“, които материализират степените, конкретизират ги в тоналността, за да бъдат възприети в емоционалния, астралния свят на човека. Тонът има относителна самостоятелност, степените са обвързани помежду си в строго определени взаимоотношения. Ако си представим човешкото тяло, степените са чакрите, а тоновете – техния цвят. Всички хора имат седем чакри, но при всеки

човек те светят със свой собствен нюанс. Независимо от името на тоналността, степените имат една и съща характеристика: I, III, и V са устойчиви, а II, IV и VII са неустойчиви. В тоналност *до мажор* на I, III, и V степени съответстват тоновете *до, ми, сол*, а на II, IV и VII степени съответстват тоновете *ре, фа и си*. Когато три или четири тона звучат едновременно, образуват съзвучие (акорд). Акорд от три тона се нарича тризвучие, а от четири тона – четиризвучие. Тези акорди носят характеристиката на степените, от които са построени. Акорди, построени от устойчивите степени в тоналността, са консонантни, а построени от неустойчивите степени – дисонантни.

тризвучие на I степен   **тризвучие на VII степен**

Тризвучието на I степен се състои от устойчивите степени на тоналност *до мажор* и е консонантно. Тризвучието на VII степен се състои от неустойчивите степени на тоналност *до мажор* и е дисонантно. В основно положение тоновете на всеки акорд са наредени на терци. Терцата е интервал, разстояние между три последователни тона: *до – ми, ре – фа, ми – сол* и т. н. Акордът на I степен е построен от терците *до – ми* и *ми – сол*, неговите три тона са *до – ми – сол*. Акордът на VII степен е построен от терците *си – ре* и *ре – фа*, неговите три тона са *си – ре – фа*. Учителят казва: „В музиката и живота дисонансите са необходими за човешкия ум. В музиката се оставят известни дисонанси, за да не стане разрушение. Нервната система на съвременния човек не може да издържи абсолютната хармония на музиката, вследствие на което се допуска един дисонанс.“ Този допуснат дисонанс е акордът на VII степен като част от доминантовия септакорд (четиризвучието, построено върху V степен). Доминантовият септакорд е друга тема. Казахме, че степените на тризвучието на VII степен са неустойчиви. В неустойчивостта е заложен афинитетът към нейното полярно състояние – устойчивостта. В тъканта на музикалното произведение неустойчивите степени – тоновете – имат предназначение да доведат напрежението до неговия връх, за да преживее слушателят след това успокоение и мир. Това на езика на музиката се нарича „разрешение“. В тоналността *до мажор* акордът на VII степен *си – ре – фа* се разрешава в тоническата терца *до – ми* – тризвучието, построено върху устойчивата първа степен *до*.

Стрелките показват пътя от напрежението до неговото разрешение. Тези пет нотни знака представляват музикалната формула на Сътворението. Те са неговият музикален код.

Учителят казва: „Закон е: Всеки първоначален подтик на Битието е дисхармоничен и постепенно се

хармонизира.“ На езика на музиката: всеки първоначален подтик на Битието е дисонантен, после постепенно достига своя консонанс.

Когато говорим за Земята, по-добре е да употребим понятието „състояние Земя“, защото освен трите агрегатни състояния: твърдо, течно и въздухообразно, има и други, които нашето съзнание не може да възприеме, но през които Земята вече преминава. Развитието на живота върху земната сфера е процес, започнал преди милиарди години. Ще потърсим съответствието между тоновете на музикалния код и известното от духовната наука за Сътворението на света.

Първият период от развитието на състоянието Земя е Сатурновият. Първият тон от акорда на VII степен е *си*. Според духовната наука всяка планетна сфера звучи в определен тон. Това е нейното неуловимо присъствие в космичната хармония на сферите. Планетата Сатурн – нека разбирате включително и старият Сатурн, Сатурновият период – звучат в тона *си*. Учителят казва: „*Си е врата за преминаване от една октава на живота в друга – по-ниска или по-висока*“. Сътворението започва с тона *си*, защото животът слиза от една по-висока октава в по-ниска. Тонът *си* свети чрез виолетовата краска, която е цветът на Божествения Дух на Силата, за който в Битие е казано: „И Дух Божий се носеше над водата.“

Вторият период от развитието на състоянието Земя е Слънчевият. Вторият тон от акорда на VII степен е *ре*. Слънцето, което наблюдаваме на нашето синьо небе, и старото Слънце – Слънчевият период, звучат в тона *ре*. Чрез тона *ре* се проявява портокаловата краска, която гарява с жизненост. Животът е движение, тонът *ре* е движение. През Слънчевия период инертната и тъмна материя на стария Сатурн се е превърнала в светещ, етерен живот.

Третият период от развитието на състоянието Земя е Лунният. Третата нота от акорда на VII степен е *фа*. Луната, съответно старата Луна, Лунният период, звучат в тона *фа*. Чрез тона *фа* се проявява зелената краска, която е свързана с растежа и с изграждането на астралното тяло на човека. Астралният свят на човека е свързан с чувствата, чрез които човек става жива гуша.

Акордът на VII степен съответства на трите инволюционни периода: Сатурнов, Слънчев, Лунен. Те обхващат около 15-20 милиарда години според хипотезата за Големия взрив. През това време човешкият дух влиза все по-дълбоко в материята, което означава, че той губи постепенно спомена за своето първоначално състояние, когато е бил част от божествената светлина и достига до пълна кристализация на съзнанието през Земния период. Между понятията *инволюция, дисонанс* и *дисхармония* има пълно съответствие в смисъла. Според законите на музикалната теория дисонансът е част от една система. Учителят казва, че дисонансът запазва равновесието в системата, зато-

ва той не може да има самостоятелна функция. Вече споменахме, че дисонансът без консонанс е немислим, дисхармонията без хармония е безсмислена. Те заедно ни дават кода на Сътворението.

Акордът на VII степен е звучащият образ на слизацията в материята човешки дух – първите три тона от музикалния код. Казахме, че акордът на VII степен се разрешава в тоническата терца *до – ми* – вторите два тона на кода.

Четвъртият период от развитието на състоянието Земя е Земният период. Според духовната наука той се състои от два коренно различни по своята същност полупериода: Марсов и Меркуриев. Първият тон от тоническата терца, в който се разрешава акордът VII степен, е тонът *до*, а Меркуриевият полупериод звучи в тона *ми*. Чрез тона *до* се проявява червената красота, която е цветът на планетата Марс. Учителят казва за този тон: „Тонът *до* е подтик на Любовта във физическия свят.“ Единствената сила, която може да постави инертната земна материя в движение, е Любовта. Човекът от Марсовия полупериод живее със съзнанието, че физическото тяло е неговата единствена същност. Интересното в случая е, че най-висшият принцип – Любовта, управлява най-голямото поле на проявление – физическото. В това привидно противоречие има едно велико съответствие. Ако тялото на човека от Земния период е направено от земя – пръст, тялото на най-висшите същества е Любов. Когато човечеството достигна по своя път нагоду *до* най-ниската точка, *до* несъзнаващото съзнание, Небето изпрати на Земята Исус Христос. Неговото идване ознаменува края на Марсовия полупериод и съответно, края на инволюционното слизание на Духа в материята и началото на втория полупериод, който се управлява от планетата Меркурий. Планетата Меркурий и Меркуриевият полупериод звучат в тона *ми* – вторият тон от тоническата терца *до – ми*. Чрез тона *ми* се проявява жълтият цвят. Според Учителя материалната Вселена ще завърши своята еволюция в жълтият цвят. В контекста на космогонията това означава, че с края на Меркуриевия полупериод материята на Земята ще премине в ново състояние – етерното, през следващия, Юпитеров период. Планетата Юпитер и Юпитеровият период звучат в тона *сол*, третият тон от тоническото тризвучие *до – ми – сол*. Чрез тона *сол* се проявява синият цвят – цветът на небето, на вярата, на хармонията и мъдростта.

Нека да обобщим: Акордът на VII степен *си – ре – фа*, който символизира трите инволюционни периода, се разрешава в тоническата терца *до – ми*, която символизира края на инволюционното слизание на Духа в материята и началото на еволюционния период. Не може да се каже, че Земята е лесно място за съществуване. Твърде тъмна и гъста е нейната материя. Едва ли в заобикалящото ни космическо пространство има по-трудна планета. Но тук, при тези особено тежки

условия, душата може да изработи действително своето спасение. Исус, обръщайки се към своите ученици, казва: „Истина ви казвам: Каквото вържете на Земята, ще бъде вързано на Небесата и каквото развържете на Земята, ще бъде развързано на небесата.“

„Тонът *до* е материален, земен тон. Той е ключът на живота. Тонът ми дава начало на мисълта и направление на всяко движение.“ Така Учителя охарактеризира тоническата терца *до – ми*. Тези думи са ключ за разбиране на живота на Земята гнес. За да прояви Любовта (тона *до*) във възходяща степен, за човека е необходимо да притежава висока степен на интелигентност (тона *ми*). В противен случай ще попадне в тресавището на неразбраната любов. Земята е място за избор. Единствено тук може да се зададе въпросът: „Да бъде или да не бъде?“ Единствено тук може да се сътвори симфония като Петата на Бетховен, където в първите два такта се съпоставят консонанса „Да бъде“ и дисонанса „Да не бъде“. Още по-интересно е, че консонансът съдържа два тона от тоническото тризвучие: *сол* и *ми*, а дисонансът съдържа два тона от акорда VII степен: *фа* и *ре*. Тонове *сол* и *ми* са свързани изцяло с еволюционното развитие на Земята – Юпитеров период и Меркуриев полупериод, а тонове *фа* и *ре* са свързани с инволюционното слизание на съзнанието – Лунен период и Слънчев период. Бетховен противопоставя тези две движения на Духа, а душата откликва и по пътя на резонанса усеща величествената картина на Божественото творчество в себе си като част от този процес. Симфонията започва с тона *сол*, за който Учителят казва, че е основен тон на Мъдростта. Творението е Мъдрост, изляла се в светлината на Словото. Тази е една от причините, поради които някои музикални критици твърдят, че Петата симфония на Бетховен е точен модел на Космоса. Само великите гении могат да свалят кода на Божественото творчество върху лист хартия и да го завещаат скромно на бъдещите поколения. Музиката намира своите любимци. Тя ги изпитва и ако ѝ останат верни, им разказва тайните на мирозданието.

Бетховен е единственият от композиторите, според Учителя, който е успял да повдигне завесата и да надникне в света на величествената хармония на сферите. Негова е мисълта: „Музиката е откровение по-висше от всяка мъдрост и философия.“

„Ангелите, светиите, Учителите могат да се ползват от магическата сила на тоновете, поради което са в състояние да правят всичко, което пожелаят. С музиката съм правил камъните от планината да слизат с бавни, хармонични движения. С музика съм съживявал изсъхнали цветя. Когато съм правил тези опити, не съм бил в обикновено състояние.“ (Учителя Беинса Дуно)

Когато служи на музиката, човек трябва да бъде в необикновено състояние, защото тя самата е необикновена. Необикновената музика създава необикновените хора.

ПРИНЦИПИ НА ОКУЛТНАТА АРХИТЕКТУРА. ДОМЪТ

арх. Наталия А. ПОПОВА

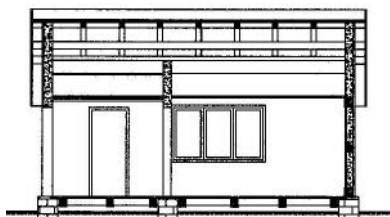
(Продължение от миналия брой)

4. Принцип на противоположностите

Всичко е двойствено, всяко нещо има своята противоположност. Противоположностите са проява на една и съща световна субстанция, различават се само по степен. Те могат да бъдат превръщани една в друга чрез промяна на честотата на вибрациите. Принципът на противоположностите е универсален – той се отнася за всички полета. Поляризацията и превръщането на противоположностите са сред основните задачи на ученика. За това може да се съди даже само по заглавията на лекциите и беседите¹.

По време на строежа и през целия живот на дома непрекъснато се вземат решения, свързани с избора (поляризация), баланса и превръщането на противоположностите: колко голямо и светло, колко топло и отворено към света трябва да бъде жилището на щастие, как да се организира то. Неовходимо е физическата къща да бъде красива, хигиенична и здрава. Учителя дава примери за разрешаване на много от противоположностите на физическо поле и техните измерения на духовните полета.

В древността всяко помещение е било разделяно на нива, обикновено три, съответстващи на трите свята. Украсявали ги различно, като внимавали предметите от едното ниво да не попадат до несъвместими с тях неща от друго ниво. В къщичката таванът е дъговиден и извисен и, макар че тя не е висока, създава се усещане за простор. Арковидните прозорчета на

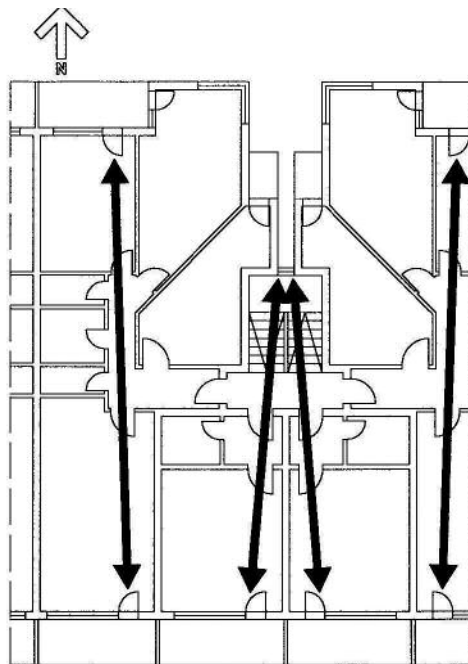
Фиг. 6. Надлъжен разрез на къщичката на Стоянка Илиева.

всички външни и вътрешни стени, които повтарят дъгата на шперплатовия таван, приканват светлината да струи навсякъде. Така се обособява „горе“, небето на къщата, от „долу“ (фиг. 6).

¹ „Реалности и сенки“, „Добри и лоши условия“, „Съществено и несъществено“, „Постижими и непостижими неща“, „Цели и дробни числа“, „Влизане и излизане“, „Постоянни и непостоянни величини“, „Положително и отрицателно“, „Постоянни и променливи сили“, „Положителни и отрицателни сили в природата, зло и добро в живота, светлина и тъмнина в света“, „Абсолютно малкото и абсолютно великото“, „Вяра и съмнение“, „Божественият и човешкият свят“, „Закон за частите и за цялото“, „Вяра и вярване“, „Господаруване и слугуване“, „Сянка и реалност“, „Разбрани и неразбрани езици“, „Слабото и силното“, „Завършени и незавършени процеси“, „Ще и не ще“, „Слизане и възлизане“, „Хармонични и дисхармонични...“ много други.

А каква трябва да е температурата на идеалното жилище? Каква е нормалната топлина? Мисля, нормалната топлина е деветнайсет градуса. В една къща деветнайсет градуса са нормална топлина: едно хубаво число и достатъчна топлина. Двайсет и един, двайсет и пет не са вредни, но най-нормалната топлина въкщи е деветнайсет градуса топлина при един здрав организъм. Щом се повиши топлината на двайсет и един градуса, нормата не е правилна.

За да бъде здравословна, къщата трябва да се проветрява. За да се промени положението ви, вие трябва да внесете в стаите пресен въздух отвън, от природата. Въздухът въкщи трябва да е чист, но човек, ако не знае как да се проветрява, може да си причини някой път голяма пакост. Теченията са истинска хала, която завлича всичко (фиг. 7).

Фиг. 7. Съвременно архитектурно решение. Разположението на вътрешните и балконските врати и наличието на дълбоки проходи и дълги коридори способства за формирането на опасни енергийни течения.

Интересен пример е къщичката на Стоянка Илиева – когато са отворени всички горни прозорци, въздухът се носи леко под извития таван, без да се създават течения. Традиционната къща също дава добро решение – българинът е направил един комин, огнище, и през комина постоянно става проветряване на въздуха... Американците имат много хубави постройки, харесвам ги, но намирам американските жилища

много нехигиенични. В туй отношение българинът е по-практичен.

Забележително е колко отворена е къщичката към света. Крилата на прозорците ѝ даже се разтварят навън, първото движение сутрин е навън – жестът на даването.

Малцина осъзнават големия потенциал на работата с противоположностите в дома: тя може да промени съществено аурата му, а по закона на съответствието и индукцията – характера и съдбата на хората, живеещи в него.

5. Принцип на рода

Всяко явление се поражда от взаимодействието на двете начала – активно и пасивно, положително и отрицателно, мъжко и женско, електричество и магнетизъм, които са в непрекъснато взаимодействие. *Ония области, в които дейността се усилва, приемат мъжки характер; тия пък, на които дейността се намалява, приемат женски характер. Първите са творчески и положителни, а вторите – пасивни и отрицателни.* Този принцип има универсално действие – в основата на всяко творение, на всяка нова форма или същност в света на явленията работят мъжкия и женският принцип. Резултатът от тяхното взаимодействие е нещо ново, различно от първичните елементи. Нито един от принципите не може да работи без помощта на другия. *Какво разбирате под понятието мъж и жена? ...Когато говорим за мъжа и за жената, ние имаме предвид кръг, разделен на две равни части. Обаче, когато кажем „човек“, имаме предвид целия кръг. Мъжът представлява горната, осветена част на кръга. Жената представлява долната, неосветена част на кръга.* Във всяко женско начало присъства елемент на мъжкото, във всяко мъжко начало има женски елемент. Ролята на мъжкото начало е да стимулира, да даде импулс, а на женското – да извърши активната съзидателна работа, да сътвори. Това, което на един от плановете е мъжко, активно, на друг е женско, пасивно.

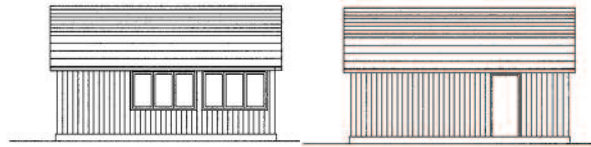
В Окултната Школа всички ученици трябва да бъдат положителни към света, диамантена стена трябва да имате, а спрямо Бога трябва да бъдете в негативно състояние. Отворен да бъде вашият хоризонт и всички сили, които идат, да ги възприемете, да бъдете в едно пасивно състояние да приемате. В окултната архитектура една от фасадите е мъжка, активна, лице на сградата, другата – второстепенна и пасивна (фиг. 8 и 9). Учителя съветва лицето да

Фиг. 8. Източна фасада на къщичката. Изходната врата и повечето горе, под дъгата на тавана в помещението се намират на тази фасада. Фиг. 9. Западна фасада. Прозорци имат покрива и в подпокривното пространство, както и две прозорчета за естествена вентилация на кухненския бокс.

е обърнато на изток – към *правата посока*. В духовния свят къщата трябва да има прозорци отпред (на изток) и отгоре, прозорци отстрани не са нужни – *оттам ще влязат самите крадци и разбойници* (фиг. 10 и 11).

А сега вие отгоре сте затворени, а отстрани сте отворени и вследствие на това страдате, вследствие на

Фиг. 10. Южна фасада.

Фиг. 11. Северна фасада. Липсват прозорци отстрани.

това идва и вашето нещастие. Молитвите и упражненията се правят на изток. За значението на изтока може да се съди и от задачите, дадени от Учителя за работа вкъщи². *Изтокът е мястото, дето енергията се проявява.* От разположението на изходната врата много зависи какви енергии ще наситят къщата. При изследване на хороскопите може да се укажат благотворните посоки за нея и за всички членове на семейството. *Изобщо де си турят изходните врати на домовете? Някои са на изток, но повечето са откъм юг, понеже оттам грее слънцето.* Разбира се, посоката не трябва да се абсолютизира. *Де е Бог? Навсякъде: отгоре, отпред, отзад, но не и отдолу.*

Познаването и умелото прилагане на принципа на рода в интериора и екстериора на дома поражда неподозирани състояния, основа за рафиниране на процеса на духовна алхимия.

6. Принцип на ритъма

Всичко възниква и запада, всичко има приливи и отливи, всичко се променя от едната противоположност в другата. В пътя на душата този принцип се проявява чрез редуванията на преражданията, а в живота на отделния индивид – чрез цикличността. *Ритмусът е условие за окултна работа... Ритмусът внася нещо приятно, хармонично в живота. Всяко нещо, което е лишено от ритмус, навява безутешна тъга, резултат на някаква дисхармония.*

Един от аспектите на ритъма в живота на къщата е редуването на деня и нощта: през деня къщата е възприемаща, а през нощта се затваря за външни въздействия. Ученикът прави упражненията сутрин, активен е през деня, а вечер се прибира... *Вечер, преди да си легнеш да спиш, затвори вратите и прозорците си – никаква влага, никакви влияния отвън да не влизат в стаята ти. Не допускай да те безпокои нищо отвън, умът ти трябва да бъде свободен, да си почине – онези работници в тялото, и те да могат да си вършат работата... Аз гледам на слънчевата енергия като на жива енергия, на която всичко расте, цъфти и зрее. Тази жива енергия иде само сутрин, когато слънцето изгрява.* По подобен начин домът пулсира в редуването на сезоните – пролетта е утро, лятото е ден, есента е вечер, зимата е нощ. Това се отнася до целокупния живот, и до учението. *Новото учение се налива в шишета, които сутрин се пълнят, вечер се изпразват. В никой случай съдържанието на новото учение не трябва да прекара нито една нощ в шишетата. Всяка сутрин трябва да наливате ново съдържание.*

Дните на седмицата внасят въздействието на цветовете в интериора – на всеки ден съответства специфичен цвят.

² Искате ли да бъде мисълта ви всякога права, с отвес към слънцето, направете следното: вземете една тънка дъсчица, дълга около 40 – 45 сантиметра и леко я прикрепете на източната страна на стаята си. В средата на дъсчицата да виси копринен конец, на края на който закачете малка тежест – камъче, сребърен лев или малка златна монета. Така прикрепен, конецът ще ви дава идея за отвеса на мисълта. Щом погледнете към него, ще кажете: „Искам да имам права мисъл.“

Климатичните промени внасят друг ритъм в живота на дома. Мъгливото и влажно време е благоприятно за определена работа, слънчевото – за друга, и домът трябва да се настрои за тях. Той се настройва и за психическите състояния – страданията са причина за прищждане на нови енергии в живота. Наглася се и по духовната работа на ученика, защото всяка задача има строго определен ритъм. *Миналогодешните ябълки не приличат на сегашните нито по състав, нито по влияние на планетите. Затова настройването на дома се извършва чрез хармонизиране на хороскопите на жилището и на хората в него с картите на ежегодното слънчево завръщане (слънчева революция).*

Самата архитектура е временно явление – човекът ще влезе в нова форма и къщите ще бъдат унищожени. *Огнищата на всички хора по лицето на земята ще изгаснат, дърветата ще престанат да раждат и по цялата земя ще се образува такова силно течение, че няма да остане нито една здрава къща – всичко в света ще бъде пометено.* Новите къщи ще се строят по други начини. *Бъдещите здания, бъдещите храмове ще се строят по нов начин. Прозорците ще бъдат така направени, че светлината да не пада под права линия и да не образува ъгли на падането и на отражението, а ще пада по криви линии. Бъдещите храмове, дето хората ще се молят, ще са откритото небе – вечер, когато Луната и звездите светят, а сутрин, когато Слънцето изгрее. В този храм ще има безброй картини, които ще се отнасят към един по-широк, по-възвишен свят от физическия. В този храм всеки ще се интересува от великите картини, които ще се разкриват пред неговия поглед...* Човекото тяло ще се промени, а къщите ще бъдат сферични. Човекът ще може да сътвори всяка форма само със силата на мисълта си. Но ще дойде момент, когато *ще можете да ставате малки и големи и няма да имате нужда от къщи.*

Прилагането на принципа на ритъма и използването на часовата астрология, влиянието на благоприятните часове и дни, вибрацията на дните на седмицата, точния час и числото на годината способстват за настройването на къщата по природните ритми и ритъма в човешкия живот и е част от работата по хармонизирането ѝ.

7. Принцип на причинността

Всяко явление има своята причина, нищо не е случайно. Принципът на причинността е оръдието, което Абсолютното използва, за да осъществи своите благи и разумни цели. Целият механизъм на вселената е подчинен на закона на хармонията и любовта. Нищо не е случайно, човек търси и създава средата, в която е предначертано да се развръзва кармата му.

Не са случайни ситуацияите, не са случайни и домовете, в които живеят хората. На земята действителността е прозаична, а събитията не се развиват по високия идеал. Въпреки указанията на Учителя, построените по проект сгради на Изгрева са съвсем малко и повечето жилища са прости бараки, сковани от стари съндъци, без елементарни удобства. Липсва топлоизолация по стените, отвътре са обшити с хартия или картон, рядко с шперплат или дъски. Учителя не е укорил никого за това, с мисъл е помагал на слабите сестри и братя, които са вършили непосилна за тях работа. Следил е строителството на Изгрева навсякъде. Рендосвал е прозорците на салона. Така е очиствал нещата,

с ренде.

Когато известен столичен архитект предлага селището да се застрои по градоустройствен проект, с красиви и разположени симетрично представителни постройки, а хаосът на бараките да се премахне, Учителя откъзва: *Ако го построим, ще ни завидят и ще ни го вземат, и дори ще ни изгонят оттук. Така ще загубим благоприятните години и няма да можем да си свършим работата. Затова ще му откажем...* Все пак централната част (с боровата горичка, поляната, градината, салона и пространството пред него) е устроена по указание на Учителя. Но Той не гържи на външното, не настоява за оптимална среда, предпочита скромната обстановка, *за да не бъде тя причина да се приближат тук случайни хора.* Истинският Изгрев е *изгревът на човешката душа.* Самият живот на Изгрева, освен велика школа, е голямо изпитание. Животът на земята е просто едно стъпало в еволюцията на душата. Земята е временно убежище на душите. Къщите ни на земята са *къщички на ада* – ние сме си ги направили такива. *Аг е Земята. Излезте вън от този аг.*

Познаването и прилагането на принципа на причинността дава средство за осмисляне на мисията на всеки човек, на неговите силни и слаби страни в този живот, за рафиниране и хармонизиране на пространствата и преодоляване на трудностите по алхимичен път.

Знанието за окултните принципи може да се окаже необходимо, ако човек живее *по Божествено.* Не знаянето му, а добрите му дела го пазят от злото в света. *Трябва да светят мислите, и чувствата трябва да светят. На светията и мислите, и чувствата, и постъпките му светят; и къщата му свети, всеки ден свети, отвсякъде свети, от четирите страни свети. И в неговата къща никога не загасва светлината. В къщата му цяла нощ все свети.*

Да имат къща, да строят – това е задача за хората в света, това е предметно учение за тях. За градеж на къщи си има достатъчно хора. Много архитекти все повече се ориентират към истинска хуманност и принципите на Словото могат да послужат като средство за очистването и одухотворяването на средата. Все по-голяма ще става и ролята, отговорността на отделния човек.

Обаче за учениците е *нужен друг градеж, за вас има друга работа...* Разказват, че по повод на желанието на един брат да си строи къща, облаган от него в такава степен, че не мислел вече за друго, Учителя подхвърля: *Когато дяволът иска да излъже някого, най-напред му казва: „Направи си къща...“* „Ако е въпрос за къща, всеки трябва да има къща. Но где трябва да е тя? – В духовния свят...“ Когато съзнанието на човека е изпълнено със светли и хармонични образи, които са носители на *възвишени Божествени сили и идеи, тогава тези сили строят неговия духовен организъм, неговото духовно тяло и изработват съответни органи в него. Така се развива постепено козмичното съзнание и интуицията на човека, свързана с развитието на причинното тяло.* Това е строителството, което духовният ученик извършва непрестанно, това е домът, който той изгражда.

Къща нямам, но имам сърце, в което бих побрал всички...

Учителя

ОКУЛТНА ГЕОЛОГИЯ. ЖИВОТЪТ НА МИНЕРАЛИТЕ

Христо ХРИСТОВ

(продължение от тиналия брой)

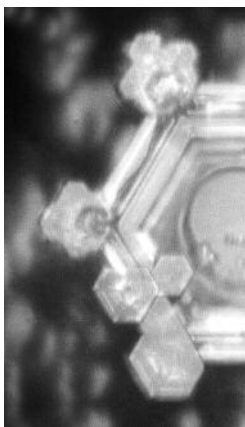
Под понятието „живот“ ние сме свикнали да разбираме предимно проявата на жизнена дейност на органичната материя – микроорганизми, растения, животни, човек. Но „мъртвата“ земя, Космосът, Вселената са пълни с живот, чиито форми и проявления са безкрайни и те лесно се откриват, стига да променим гледната си точка. В митове, легенди, приказки често се разказва как някои хора разговарят и общуват с растения, животни, камъни (т. е. минерали), планети, звезди и др. Всъщност това е общуване между различни форми на живот. И макар че нашите познания се градят върху конкретно заобикалящата ни среда, която е условие за физическото ни съществуване и развитие, човешката мисъл не престава да работи, да изучава и търси нови форми на живот и светове. Пригледна като магнит от идеята за ново познание и търсене на свършенството, тя бавно, но със сигурни стъпки прониква в тайните на видимите и невидими светове.

Учителя Беинса Дуно казва: „Ако искате да разбирате и познавате духовния свят, трябва първо добре да изучите материалния.“ Подтекстът на тази мисъл е, че всичко в природата е взаимно свързано и взаимосмо, устроено по едни и същи принципи, но на различни материално-енергийни нива, в които действат различни закони. За да се премине от едно ниво на познание към друго, трябва да се следва точно определен път на движение. Образно казано, за да стигнеш до водата, трябва да излезеш от земята, за да стигнеш до въздуха трябва да излезеш от водата, за да стигнеш до светлината, трябва да излезеш от въздуха и т. н. Може би древните мъдrecи са искали да „онагледят“ този път на познанието с конструирането на т. н. „лабиринти“. В тях има само един верен път с изход.

Нашето тяло е изградено от физична материя и е пригодно да работи с енергиите, произ-

лизащи от нея (например храна, вода, въздух). Но мозъкът, нервната система, сърцето имат способността да работят и с друга материя, духовна, за която все още твърде малко се знае. Нейните енергийни прояви наричаме с имена като мисловна енергия или биоелектричност, чувствена енергия или биомагнетизъм, интуитивна енергия, вътрешно зрение, вътрешно чуване и др., които се обединяват под общото име духовни енергии. Много учени в последно време работят върху изучаването на тази духовна материя и нейните енергийни прояви. Използваните физични измервателни уреди обаче не могат да уловят добре и да дадат вярна представа за параметрите на тази материя. Необходима е енергетична промяна в материята на тези уреди, за да може тя да влезе в контакт с духовната. Например и досега не е открит физичен закон, обясняващ структурната промяна и качествата на т. нар. „светена“ вода или пък уред, който да измери параметрите ѝ. Единствено духовните енергии на тялото ни усещат и възприемат действието ѝ. Значи, материалистичната наука трябва да премине отвъд прага на необяснимост, до който неизбежно се стига при всяко изследване и да потърси свързващия, преходен елемент на състояние на материята, за да продължи по-нататък, т. е. да започне да опознава и изучава духовната материя.

Нека се спрем по-конкретно върху темата за живота на минералите. Според мен те са първата физична форма на живот при създаването на световите. Всичко в света е резултат от проявите и дейността на *ЖИВОТА* като принцип и реалност. Всяко нещо има миг на своето раждане, период на съществуване (растеж, развитие и усъвършенстване) и миг на смъртта, т. е. преход в друго състояние или форма. В този смисъл миговете на раждане и смърт се сливат в една брънка от безкрайната верига на *ВЕЛИКАТА* реалност, наречена *ЖИВОТ*.

Животът на минералите се изразява образно казано в действията и проявите на трите божествени принципа – Любов, Мъдрост и Истина. Началният миг от живота на минерала започва с проявата на първия божествен импулс на Любовта, който превръща хаотичното енергетично състояние на материята във физична материална частица, наречена атом. Хаотичното действие на групите два принципа – Мъдрост и Истина, определящи реда на съзряване и границите на формата, правят тази частица изключително организирана, устойчива и с огромен енергиен потенциал. После тези атоми, отново под въздействието на трите принципа, се обединяват в първата най-малка колективна форма на живот – молекулата. Така вече се ражда минералът. И колкото по-хармонични и силни са връзките в неговите молекули, толкова той е по-здрав, устойчив и с благородни качества.

След това започва периодът на растеж, развитие и усъвършенстване. Растежът се изразява в количествено натрупване на все повече молекули, които образуват аморфна маса. Развитието включва подреждането в определен ред и изчистяване на неправилно създадени или неустойчиви връзки. Усъвършенстването се реализира чрез създаване на кристалната форма или чисто мономинерално образуване – самородно злато, сребро, мед и пр.

За разлика от развитата форма, където структурата и свойствата се определят от молекулните връзки, в кристалната такава основна роля за външния вид, вътрешния строеж и свойствата играят атомите, които се подреждат по строго определен ред. И точно този ред, съответстващ на реда и порядъка в причинния свят, поражда „чудесата“ в съвременната техника, електроника, кибернетика и др., които използват свойствата на кристалите и минералите. Всъщност, това е крайната степен на съвършенство, достигната от минералите при определени условия, т. е. на Земята. Може би при други условия те създават други форми, проявяват други качества, които са не по-малко значими и съвършени, но това са догадки, хипотези, които трябва да бъдат открити, изучени и потвърдени.

Факт е, че една много малка част от минералните вещества на Земята са в кристална форма. Това ни подсказва, че атомите и молекулите, изграждащи тази форма, са най-добре развитите, най-високо организирани и най-съвършени материални частици. И ако направим един паралел с развитието на човечеството, ще открием същата зависимост, т. е. много малка част от хората са постигнали нещо по-значимо в умственото си и

духовно развитие. Големите умове на науката и изкуството, духовните водачи и Учителите, добродетелните хора едва ли не се броят на пръсти.

Така родени, развити и усъвършенствани, за минералите, „изживели“ своя живот, настъпва мигът на смъртта. Тя започва с тяхното разрушаване. Под въздействието на различни фактори – висока температура, високо налягане, вода, въздух, светлина и др., те претърпяват различни промени – от частична до пълна. Химично или механично разпаднали се, те отново се раждат в друга форма или състояние, с нови качества и свойства. Всички тези процеси, съпровождащи раждането, живота и смъртта на минералите, можем да окачествим като „страдания“. Те са необходими за тяхното израстване, развитие и усъвършенстване. Веществото на минералите трябва многократно да бъде променяно, прочиствано и усъвършенствано, за да се отделят от него най-добрите градивни частици за кристалната форма, които нямат никакви недостатъци. Изводът от това е, че съвършенството, в който и да е материален свят, се постига само по пътя на големите страдания.

Като пример за колективно усъвършенстване на един минерал ще посоча промените на калциевия карбонат или т. нар. варовик. Отначало той се извлича по химичен път чрез водните разтвори на въглената киселина от разрушаването на групи скали. Пренесен от водата в по-големите водни басейни (морета, океани), той се отлага във вид на твърдо вещество – варовик, като образува обширни пластове. В това състояние той е почти аморфна маса, с различни примеси от зърнеста, в редки случаи микрокристаллна структура. Понякога тия пластове попадат под въздействието на силна топлина и високо налягане, което предизвиква масова кристализация на варовика и той се превръща в мрамор – един от най-добрите материали за скулптура и ваятелство. Той притежава повече здравина, блясък и вътрешна светлина и с тези си качества рязко се отличава от обикновения варовик. Така от аморфна маса, той се превръща в колектив от безброй кристали – състояние, което го извежда в един по-горен свят на възможности и прояви.

Така е работила природата, така работи и сега. Ако за минералния свят пътят към съвършенството минава през страданията, то същото се отнася и за човека. Неговият път на развитие минава задължително през разумните страдания. Казвам „разумни“, защото те се дават на човека от неговия Създател. Когато той сам си причинява страдания от недомислие, гордост или тщеславие, казваме, че те са „неразумни“ и не доп-

РАСТЕНИЯТА

Учителя

Окултистите казват, че растенията са деца на ангелите. Питам ви обаче, през каква среда трябва да е минало съзнанието на растенията, за да са се обърнали с главата надолу? Между растенията и хората има известно подобие. И едните, и другите се движат по един път, но в две различни посоки. Животните пък представляват преходна фаза, която съдейства за повдигане на човешкото съзнание.

От двете посоки, по които се движи съзнанието на растенията и на хората, се образува кръстът, който е в постоянно движение.

Между растенията и хората има известно отношение: главите на растенията са забити в земята, главите на хората са свободни. Растенията се подпират на главите си, а хората - на краката. Понеже съзнанията на растенията и хората се движат в диаметрално противоположни посоки, те имат съвършено различни разбирания. Разликата в разбиранията им се заключава в следното: Растенията не знаят какво нещо е грях, престъпление, срам. Те вършат всичко открито. Хората познават греха, престъпленията. Те вършат нещата тайно. Човек е придобил тези неща от времето, когато е минавал през центъра на Земята.

Казано е например, че растенията са деца на ангелите. Сега се явява въпросът защо ангелите трябва да вземат формата на растенията? Ангелите се свързват със съзнанието на растенията, за да им помагат да развият добродетели. Растенията са лишени от добродетели, затова са обърнати с главата надолу. Слънчевата енергия действа главно върху крайниците им – техните добродетели и помага за развиването им.

„Светът е цвете, което израства вечно от едно семе“

Хегел

Уханието, което излиза от цъфтящите дървета, е музикален тон. Трептенията на цъфналите дървета са най-силни, това е тонът „сол“ – доминантата. Тези трептения упражняват голямо влияние върху носа.

Миризмата на цветето е в състояние да премахне скръбта на човека и да оправи настроението му. Някои цветя и треви само с уханието си помагат на човека да сменя мрачните си състояния в добро настроение.

Уханието е говор на цветята. Когато миришете едно цвете, вие се разговаряте с него.

УЧИТЕЛЯ ЗА РАСТЕНИЯТА

Растенията знаят тайната на дългия живот. Докосвайте се до цветята, до гърветата, до плодовете. Отглеждайте си цветя, плодни гървета, ползвайте се от силата, която се крие в тях.

Нямате право да кършите клончетата на гърветата, особено когато те цъфтят и вързват.

Не късайте цветя и никому не давайте откъснати цветя.

Заг всяко цвете стои едно разумно същество, затова не е позволено да се късат. Може в краен случай, и то за лек да се откъсне, с позволение от разумното същество.

Не съветвам никого да къса цветя. Цветята са изложба на духовния свят, не бива да се късат. Може само да ги погалиш и нежно да им говориш.

Ако си слаб, болен, излизай рано всяка сутрин и облягай гърба си на някой дъб. Като правиш това един месец, по 10-12 минути на ден, ти ще се обновиш физически и умствено. Уповавай на идеи, които имат устойчивостта и свойствата на дъба.

Формула: „Понеже в тебе има изобилие на Божиите мисли, изобилие на Божиите форми, бъди тъй добър да ми дадеш малко от твоята енергия.“

Всеки плод крие в себе си лечебна сила, която трябва да се използва.

Когато сте неразположени духом, вземете един килограм едри, хубави черешки и излезте във в 10 часа преди обед. Обърнете се към слънцето и започнете бавно и спокойно да ядете черешките за около един час. Освен черешките, нищо друго не трябва да ядете.

Опитът може да се направи и по-рано – в 8 до 8.30 сутринта.

Черешката е под влиянието на Венера, затова е кръгла и има розов цвят. Ябълката е под влияние на Венера и Скорпион. Растенията и плодовете съдържат енергия от планетите, с които са свързани. Искате ли да въздействувате по някакъв начин върху характера си, трябва да употребявате такава храна, която да ви даде съответните енергии.

Особено силно въздействие оказват плодовете. В бъдеще човек ще употребява храна според планетите, които действат в този ден.

Ако си нервно възбуден, изяж три петровки ябълки и неразположението ти ще изчезне.

Сокът на лимоните и портокалите възстановява доброто разположение на духа, подобрява състоянието на стомаха.

Целунете едно гърво три пъти: веднъж за Слънцето, веднъж за Месечината и веднъж за Юпитер. Ако сте имали едно мъчно състояние на ума, да видите ще се смени

ли, или ако сте имали болезнено състояние на стомаха, ще се смени ли.

Философията на човешкия живот се съдържа в ореха. Изучавайте растението и развитието на ореха, за да схванете нишките, които създават философията на човешкия живот.

Борът е духовен, идеалист. Той заема малко място и се стреми всякога нагоре. Докато сте между борове, изучавайте ги, разговаряйте се с тях, за да придобиете енергията им. Гледайте на борове като на ваши приятели, с които може да се обмените – да дадете нещо от себе си и да получите нещо.

Има дървета, които не обичат да седите под сянката им; такава дърво е орехът. Под сянката на орех да не спите. Механичните влияния на ореха не са хармонични с човешкия организъм и никога, когато човек е по-тен или скръбен, или студен, да не се спира пред орех.

Лятно време, когато житото зрее, обиколете няколко пъти нивата или нивите, поискайте разрешение от стопанина и минете през житото. Такива разходки обновяват.

Добре е да отглеждате фикус. Той е безплодно растение, но дава нещо от себе си. Който иска да забогатее, нека го отглежда, той внася разположение и спокойствие в човека.

Белият зюмбюл е символ на щедрост. Карамфилът е символ на здраве. Розата дава мекота. Лалето учи човека на правилата на даването – колко и как да даваш.

Здравецът има здравословна миризма. Когато вдъхвате уханието на здравеца, листенцата му, поставете се в едно възприемателно състояние и вашето настроение ще се подобри, ще ви сподобят и нови мисли.

Който е неразположен, да мирише роза или да натърка носа си, очите, устата и ръцете си с листенцата на розата. Розата може да лекува и психически, и физически.

За кашлица пийте равнец. Лятно време събирайте всички равнец – бял и жълт, синя тинтява, мащерка, зелени листа от ягода, гребна лайкучка. Ще си направите цяла аптека от стъклени шишета и в тях ще затворите изсушените листа и цветове, ще ги похлупите и ще оставите малко на слънце, да приемат още малко от енергията на слънцето. Не ги туряйте на влажни места.

Житното зърно е емблема на Христа. И във всички плодове, които имаме, Христос се олицетворява в своята чистота. Защото само растенията са единствените, които не са загубили своята чистота.

Ако някой е много сприхав, да яде царевича. Ако някой не обича да устоява на своите задължения, да яде ръж. В ръжта има нещо идеално, тя расте на високо. Тя, като влезе в човека, създава висок идеал.

По три пъти на ден яжте грах и кожата ви ще стане бяла, лицето ви ще стане красиво.

Картофите придават само едно качество на човека: правят го доволен, да се задово-

лява с малкото. Особено ако яде картофи при неблагоприятни условия.

Като яде човек тиква, учи се да не се безпокои.

Яде ли човек боб, той ще стане здрав, ще развие твърдост. Българинът много употребява боб, вследствие на което е твърд в убежденията си.

Фасулът трябва да се вари в две води най-малко, за да се извади от него нещо. Първата вода се изхвърля, но може да се използва за чистене на лекета. Да се вари само с кромид лук и нищо друго, никаква мазнина. И люспата му да се маха. Бобът да се яде веднъж в седмицата – препоръчва се в събота, и то без мазнина (самият боб си има мазнина, която се разрушава от другата). В събота е за предпочитане да се яде боб, защото бобът е сатурново растение, а съботата е под влияние на Сатурн.

Който иска да стане здрав, да посади лук. В люспите на лука (сухите люспи – б. ред.) са витамините, във вътрешните люспи няма толкова витамини. Никога не късайте лука, никога не го режете на ситно. Лукът не трябва да се пържи, а да се пуска в кипяща вода, нарязан на по-едро. Суровият лук е полезен и против ракови заболявания.

Който има големи мъчнотии, да яде ряпа. Ряпата се взема като символ на преодоляване.

Хубава салата става от ситно нарязан праз, настъргани моркови и ряпа.

Чрез морковите става примирение със земята, чрез зелето – с небето.

Яжте прясно зеле и ще се освободите от много болести.

Който се обезсърчава, да яде червени домати.

Яж повече спанак и коприва, и косата ти ще се почерни.

Оризът като храна благоприятствува при съзерцание и медитация.

Материалите са взети от:

Здраве и дълголетие от живата природа, изд. Астрала, 2002

Учителя Петър Дънов „Окултни упражнения, сборник“, изд. Бяло братство, 2000 г.

Петър Дънов, Енциклопедичен речник, кн. втора, изд. Астрала, 1997 г.

Лечебни традиции по българските земи

България се слави с лечебни традиции, чиито корени се губят в предисторическата гревност. Билкарските традиции и познаването на лечебните свойства на растенията винаги са били една от отличителните черти на населението по нашите земи. Може би защото билките по българските земи се отличават с особена сила. И сега във всеки български дом има поне един-два вида билки.

Традицията на билкарството и знахарството е имала своя разцвет по времето на тракийската култура. Залмоксис и Орфей са били почитани като богове заради уменията си да изцеляват. Славата на Орфей като лечител и заклинател се разпространява върху целия античен свят. Легендата за Залмоксис – цар и бог на гетите, е привличала многократно вниманието на античните историци и философи. Историците Страбон и Херодот твърдят, че Залмоксис първоначално бил роб на Питагор и след като получил от него дълбоки знания, бил освободен и се завърнал при гетите, за да заеме почитаната позиция на жрец и полубог.

В известната книга на римския лекар Педаний Диоскорид „За лечебните растения“, която съдържа описание на 827 лечебни средства, много билки са от тракийски произход. И до днес някои от тях се прилагат в нашата народна медицина почти по същия начин, както в античността.

Култът към Асклепий и неговия антураж се утвърждава сред траките по време на римското владичество. В чест на Асклепий траките издигат светилища – асклепиони. Там болните са получавали лечение с помощта на лечебни отвари, необходимо е било да преспят в асклепиона една нощ, през която им се е явявал или самият бог Асклепий, или някой от антуража му. На следващата сутрин те са разказвали на жреца за преживяванията си и съобразно с тях той е назначавал лечение. В немалко случаи излекуването е настъпвало и веднага след тази първа нощ в асклепиона.

Българската лечителска традиция е продължена и от богомилските епископи и лечители, които са имали солидни знания не само върху растителния свят, но и върху човешкото устройство. Богомилските книги съдържат немалко изпреварили времето си научни истини. („Тайната книга“, „Зелейникът“ и др.) В последния има рационални предписания за лекуване с билки, диета, режим и

начин на живот. Богомилите поп Йеремия и Василий Врач – изгорен на кладата като еретик в 1111 г. – са били прочути изкусни лечители. Идеите на богомилите главно чрез апокрифна литература са се разпространявали от бреговете на Атлантическия океан до плоскогорieto на Мала Азия. Неотшумяла и до днес е славата на Ходжа Булгар – българският лечител богомил, емигрирал по време на византийското иго в свещения град Газни – тогавашната столица на Афганистан. В негова чест бил издигнат внушителен мавзолей, на поклонение пред който се стичали хиляди мюсюлмани от всички страни по света, включително от Индия и Китай. Славата му не била затъмнена дори от тази на Авицена. На Ходжа Булгар е посветена чудно хубава поема от Хаким Сунан, големия древен поет от „суфи“-школата, която и до днес в Афганистан се чете с упоение. В нея са възпети умът, красотата и благородството на този „Принц Дембар“ – пленяващ сърцето принц.

Официалната християнска църква също имала своите лечители в лицето на много монаси, посветили живота си на изучаване на това изкуство. Към някои манастири имало и болници, каквито са например „Св. Богородица“ в Бачково и „Св. Врач“ над пловдивското село Куклен.

*Из „История на медицината в България“ –
Сборник „Медицина и физкултура, 1980 год.*

Всеки вид растение допринася с нещо за характера на Земята и я променя. Също както вие и вашата човешка еволюция вече излизате от функционирането ви само като отделни индивиди или отделни обособени групи и ставате все по-свързани с Цялото, така и растителният свят се изменя и флората става все по-малко обособена. Свързвайте се с нас навсякъде, това е добре и за двете страни. Обърни ни внимание, виж ни с нови очи, забележи начина, по който растат и се развиват. Това ще ти помогне да възприемеш уникалните качества, които носят.

Всички сте част от цялото, но смисъла е в разнообразието на частите.

Философията и живота на растенията в една страна са много повече свързани, отколкото би могла да си представиш. Сега, когато приближава велико обединение в света, нека не се загубва есенцията на всеки уникален принос.

Деца на родогендрона 21.V.1967

ЛЮБОПИТНИ ФАКТИ ЗА РАСТЕНИЯТА

Най-високите дървета са секвоите и евкалиптите. Секвойата расте в Калифорния, по склоновете на Сиера Невада, на височина 1500-2000 м. над морското равнище. Височината ѝ стига до 110-120 м.

Диворастящите австралийски евкалипти достигат височина също до 120 м.

Най-старите растения на Земята растат в Белите планини на Калифорния. Това е бодливият бор (*Pinus crustatae*). Най-старите, вече мъртви дървета са на възраст 7100 г, датирани с радиоуглеродния метод. Най-старите живи дървета са на около 4000 години.

Живи реликви са дърветата от вида Гинко (*Ginkgo*). В диво състояние те са покривали планетата преди 150 милиона години, по времето на динозаврите. От тях е разпространен видът *Ginco Biloba*, който се среща като диворастящ в Китай, а като декоративен в много паркове и градини в умерения пояс, включително и в България.

Свещеното дърво, описано в Библията, е ливанският кедър. Палатът на цар Давид (I в. пр. н. е.) е бил построен от него. Когато цар Соломон, синът на Давид, започнал да си строи дворец в Ерусалим, 80 000 секачи са били изпратени в ливанските планини за кедър. Един от свещените дарове, поднесени на младенеца Иисус, са били ароматични пръчици от ливански кедър.

Най-голямото цвете в света е Рафлезията на Арнолд (сем. *Rafflesiaceae*). Расте в джунглите на Борнео и Суматра. Цветът ѝ е с диаметър 1 м. и тежи 8 кг.

Подземно растение е *Trifolium subterraneum* (подземна детелина). Расте в сухите райони на Австралия, главно по места, където рядко падат валежи. След като прецъфти, цветът се извива назад, главичката му се обръща надолу и се заравя

в земята, където плодовете узряват. Те могат да се използват за фураж. През сезона на държовите семената, които са останали в земята, дават начало на нови растения.

По-известни ароматни дървета:

Сандаловото дърво расте по индийското крайбрежие

Камфоровото дърво се отглежда в Южен Китай и о-в Тайван.

Балсамовото дърво расте в Сан Салвадор, Гватемала и Хондурас. От него се прави перувиански балсам, използван в медицината и козметиката.

Тамян и миро

В Южна Арабия и Сомалия расте картеровото дърво (*Bosvelia carteri*). Сокът, който изтича след като се направи разрез на кората му, застива на зрънца. Те се наричат **тамян** и съдържат 4 до 7 процента етерично масло.

В Мала Азия и на остров Крит е популярен критският тамян, който се прави от диворастящия храст *Cistus creticus* и *Cistus syriacus*

Мирото е любим аромат на Изтока. Получава се като се направи разрез на кората на *Commifora shyssimica*. Това дърво се отглежда в Южна Азия и Етиопия.

Смолата, която изтича от него, се съгъстява във въздуха под формата на тъмнокафяви ивици. Мирото се е ценяло наравно със златото.

В Египет са използвали мирото, смолата на кедровото дърво и мускатовото масло за балсамиране на покойниците.

Дървета подправка:

Канеленото дърво расте в Цейлон.

Мускатовото дърво расте в Малайския архипелаг, на Антилските острови.

Ваниленото дърво е отглеждано още от ацтеките за подправка.

Карамфиловото дърво се отглежда на остров Ява и Молукските острови.

Черният пипер произлиза от Малайския архипелаг. Бил е ценен от гърците още през IV в. пр. н. е.

Лечебни растения:

Мандрагора расте в Северна Африка. Смятало се, че възбужда любов. Използвана е като упойващо вещество при хирургични операции.

"Коренът на живота" Жен шен. Както и мандрагората, той има формата на човешка фигура. В Китай, където е разпространен, има поверие, че жен шенът може да се превърща в човек или животно. Използва се за лечение на белодробни и сърдечни болести, вярва се, че подмладява човека и му връща жизнените сили.

"Кората на йезуитите" Хининовото дърво е било използвано от перуанските индианци като противомаларично средство. Белите нашественици научили от тях за силните му лечебни свойства. Йезуитите започнали да изпращат в Европа стрипта на прах кора от хининово дърво, прочула се като незаменимо средство против малария.

Хидрокарпус вечнозеленото дърво, разположено в югозападната част на Индия, се използвало като средство против проказа.

Листата на **тютюна** (*Nicotiana tabacum*) са били използвани най-напред от южноамериканските индианци. Разпространени били в Европа благодарение на Катерина Медичи, която вдишвала дима им, за да облекчи главоболието си. Започнали

да ги използват като лек за всякакви болести. Нарекли тютюна "билката на Катерина Медичи". Отначало бил използван "за прочистване на главата". Пушенето на тютюн имало такъв успех, че през 1624 г. папа Урбан анатемосал пушачите. А руският цар Михаил Романов издал заповед пушачите да получават телесно наказание от 60 тояги и ако не се поправят, да им се отреже носа.

Дъвката произлиза от Централна Америка. Дървото саподила е суровината, от която се получава смолата чикл. Отглежда се в тропическата зона Мексико, Филипините и Индия.

Лозата *Vitis vinifera* се споменава още в Стария завет: "Ной, мъжът орач направи земята и засади лоза."

По стените на вътрешните камери на египетските пирамиди има надписи, сочещи за използването на **черната ряпа** още преди 4000 години.

Подбрал: Д-р Светла Балтова

Из: Талайлова, Д., Талалай Ст., "Дивният свят на растенията", Земиздат, София, 1978.

Всяко растение следва един модел, образец на осъществяване. Ние съдействаме и помагаме за проявата на този модел-скица съобразно и с наличните материали, въпреки че обстоятелствата, средата, времето, условията, храната и др. биха могли да го видоизменят. Нашата работа не е да предприемате промени в модела или да развивате нов.

Ние се стараят да следват стремежа си към съвършенство, но не могат да слезат долу и да контролират материалния план. Това е работа на човека. Ние просто използваме условията, които осъществяват еволюцията. А човекът е в състояние да измени тези условия.

Девата на долата, 7.8.1963г.

МИНКА

(10.05.1930 28.10.2001)

Минка Петрова Дограмджиева беше част от нашия екип – човекът, който в най-голяма степен осъществяваше връзката между духовните традиции на България и Западна Европа.

В младите си години се беше запознала с учението на Учителя Петър Дънов, формирало светогледа ѝ, което следваше по дух, чужда на всякакви показни прояви.

При едно посещение у Весела Несторова Минка вижда книгата „Градината на Финдхорн“, току що донесена в България, и е поразена от съдържанието ѝ. Идеите на Финдхорн за „дълбока екология“ и единство на живота стават нейна съдба. Минка успява да посети Общността и след връщането си организира серия семинари и лекции, посветени на тези теми. По време на втория си престой в Общността тя се запознава с една от основателките – Айлийн Кади. След сърдечната им среща между двете се установява трайна лична кореспонденция.

От 1996 г. тя става представител на общността Финдхорн в България.

До края на живота си Минка поддържаше интензивни връзки и с други духовни общности като Шумахер колеж и неговия основател Сатиш Кумар, Лусис тръст, Мрежа на духовните жени и др. Нейна дарба беше да свързва хората. Цялата ѝ дейност беше насочена в тази посока – множество преводи от английски, организирани на лекции и семинари, подкрепа за българи, желаещи да посетят водещите духовни центрове в Британската общност.

Тези, които бяха щастливи да я познават, пазят образа на един искрен, нетърпящ фалша човек, с непогрешим усет за духовното, за един отзивчив и фин приятел. Скромна като дете, тя се притесняваше да обременява когото и да е със себе си. Тя отлетя така, както живя – като птичка божия – едно огромно сърце, биещо в толкова мъничко тяло.

сп. „Житно зърно“

ФЕНОМЕНЪТ ФИНДХОРН

„Аз съм дух, аз съм навсякъде, аз съм във всичко и у всекиго. Няма място, където да не присъствам. Когато разбереш това напълно и си в състояние да го приемеш, ще узнаеш, че Божието царство е в тебе, ще прекратиш търсенето и ще се обърнеш навътре!“

Тези гуми слагат началото на един дълъг път. Тихият глас, който Айлийн Кади чува в главата си по време на медитация, не е признак на душевно разстройство, с него започва едно духовно ръководство, около което се изгражда едно от най- прочутите планетарни духовни селища. С голямо закъснение ви представяме едно от чудесата на 20 век – Градината на Финдхорн.

През 1962 г. малка група хора за първи път в съвременността осъществява връзка с интелигентността на растителния свят – разумността, възприемана чрез архетипните образи на Девите (ангелите на растенията), елфите и гървесните духове. Звучи като приказка или мистификация!? Но тази връзка, започнала с „тихия глас“, който ръководи Айлин и с телепатичния контакт, който Дороти Мак Лийн има с Девите на растенията, поставя началото на най-удивителната градина, разрастваща се върху пясъчливия каменист бряг на Северна Шотландия, край селцето Финдхорн, близо до гр. Форес. Там, при студен северен климат и крайно бедната почва, Питър и Айлийн Кади, заедно с Дороти, вслушани в духовното си ръководство и следвайки наставленията му, започват да отглеждат разнообразни зеленчуци и дори тропически растения. Чудото е регистрирано от Британската почвена асоциация, сериозни хора започват да посещават странното място. Питър дълго мълчи за начините на работа в градината, защото всичко, което може да каже, е „любов и сътрудничество с девите на растенията“, от които получават конкретни указания за работа. Биха го сметнали за

луд. Един от първите, на които доверяват тайната, е сър Джордж Тривелиън – колосална фигура в духовния живот не само на Англия, който, съпоставяйки разказите с фактите и разчитайки на собствените си фини сетива, застава зад малката общност. Най-духовните и търсеци умове на острова, а впоследствие и от цял свят, започват да се стичат към градината на Финдхорн, за да усетят радостта от възстановената връзка на човека с природните царства, за да живеят и работят заедно и в сътрудничество с природните духове, създавайки модел за новия тип човешки комуни. В 1967 г. излиза книгата „Градината на Финдхорн“ която се превръща в една от емблемите на европейската нова духовност.

Поколенията се сменят, през 1970 г. във Финдхорн идва Дейвид Спенглер – един от водачите на Новата епоха в САЩ. Ясновидец, философ, писател, той синтезира философската концепция на общността като „образователен център на светлината“ и привлича във Финдхорн много млади хора, търсеци духовния си път. Постепенно чудесата в градината започват да отстъпват на духовно – просветна дейност: семинари, курсове, духовни практики. Няма почти нито един от големите учени и философи на съвременната наука с интерес към духовното, който да не е посетил Финдхорн. През 1973 г. друг американец – Пол Хокен след посещението си във Финдхорн написва книгата „Магията на Финдхорн“, която е преведена на много езици. През 1979 – 82 г., след преодоляване на голяма криза, се оформя идеята за планетарно селище с трайни жилища и структури. Закупува се Караван парк, междувременно е закупен и хотел Ключи хил, който става част от Общността. Започва издаване на списанието „Една земя“, добило популярност и четено по цял свят. Започват да се провеждат ежегодни ок-

томврийски конференции, посещавани от много видни хора от цял свят. С течение на десетилетията Финдхорн се променя. Както всеки жив организъм, той преминава от чудесата на младостта към улегналите, зрели години, след като е разпръснал искри от светлината си по целия свят. В България книгата „Градината на Финдхорн“ беше преведена от Минка Петрова и приятели през 1982 г. и машинописните страници бяха разпространявани като апокрифна литература. Минка, която беше научила английски по този повод, свърза оттам нататък живота си с тази общност и успя – въпреки пълната липса на средства – да посети три пъти Финдхорн. До смъртта си през 2001 г. тя поддържаше лична кореспонденция с Айлийн Кадгу. Тя беше и първият човек за връзка с Финдхорн в България. Тази дейност беше поета по-нататък от Николай и Емилия Нешеви, които ще представят настоящата дейност на „Фондация Финдхорн“.

40 ГОДИНИ „ФОНДАЦИЯ ФИНДХОРН“: ЛЮБОВТА КАТО НАЧИН НА ЖИВОТ

Центърът за трансформация и образование „Фондация Финдхорн“ е в сърцето на международна общност, основана върху духовни ценности. Тя е място, където ежедневието се превръща в активно служене чрез осъзнаване на себе си, другите, околната среда и времето, в което живеем.

Дейност

Финдхорн е общност, включваща в наше време приблизително 450 души в околността, както и хиляди приятели и поддръжници от цял свят. Ролята на Фондацията е да практикува, преподава и показва връзките между екологическите, икономическите, обществените и духовните аспекти на живота. Тя прави това чрез:

- 1) Предлагане на образователни програми и курсове;
- 2) Поддържане на възникващи в общността инициативи;
- 3) Развитие на Екоселището.

Образование

Една от главните дейности на „Фондация Финдхорн“ е провеждането на холистични образователни курсове за възрастни в региони области. Обикновено за една учебна го-

дина Фондацията осъществява около 200 едноседмични курсове, а също и конференции, семинари и пътешествия. Повече от 3500 души от 40 страни участват в курсове или прояви всяка година. Освен това годишно я посещават повече от 10 000 души.

Най-посещаван е уводният курс, наречен „Седмица за преживяване“. Той въвежда участниците във всички аспекти на Фондацията: духовна практика, работа с природата, изграждане на групово съзнание, ежедневни дейности на живота в общността, като работа в кухните, градините и ремонтните работилници. Това дава на госта време да опознае общността и да практикува духовните принципи в ежедневието. След „Седмицата за преживяване“ желаещите остават, за да вземат участие в семинари, обхващащи области като личностно израстване, духовни практики или лечителство.

В допълнение към седмичните курсове, Фондацията предлага ежегодно две конференции – през пролетта и есента. Те привличат международна публика и лидери в различни области и дават на участниците авангарден опит с теми като „Бизнес за Живота“, „Екоселища и устойчиви общности“, „Силата на служенето“, „Песни от небето и земята“, „Зов за мир“.

Понастоящем Фондацията разширява своите акредитирани образователни програми и оформя новия „Колеж на Фондация Финдхорн“.

През 1997 г. Фондация Финдхорн е призната за официална неправителствена организация към ООН, което ѝ дава право да участва в прояви на ООН като „Среща на най-високо равнище за Земята“ и „Жизнена среда II“. Фондацията има собствена глобална мрежа от сътрудници, които подкрепят нейната работа.

Екоселище

От 1980 г. „Фондация Финдхорн“ е тръгнала в нова посока с построяването на Екоселището като практическо продължение на своята по-ранна работа с природата и околната среда. До днес са построени 40 нови екологични сгради, включващи новаторската станция за пречистване на отпадъчни води „Жива машина“, 75-киловатовата вятърна електроцентрала, къщи с покриви от торф и

„дишащи стени“, а също и сградата за гости, построена според най-високите екологични стандарти.

Екоселището може да бъде описано като човешко селище, което е устойчиво екологично, икономическо, културно и духовно. Сградите в „Парк Финдхорн“ изразяват тези интегрирани ценности чрез красотата на своята архитектура и уважението си към ресурсите на земята. Продължаващото развитие на Екоселището предоставя ценен модел за бъдещето и е създадо среда за изследване и обучение. „Просто строите зелено“ – наръчникът за изграждане на екологични сгради във Финдхорн вече е успешно публикуван и екипи от строители биват обучавани да използват екологично здравословни и запазващи природните ресурси методи и материали. Като екоселище „Фондация Финдхорн“ е част от бързо разрастващата се „Екоселищна мрежа“, която свързва сходни проекти по целия свят.

Финдхорн и България

За времето на своето съществуване общността Финдхорн е посетена от около 10

български граждани. Огромна роля за поддръжане на живата връзка с България изигра Минка Петрова, която бе неин дългогодишен представител в нашата страна. Тази връзка има множество аспекти: превеждане и издаване на литература, организиране на семинари с гостуващи лектори от Финдхорн, участие в международни духовни инициативи и др. Но, което е най-важно, изграден е прекрасен духовен мост от приятелство, по който тече любовта като начин на живот.

Повече информация за „Фондация Финдхорн“ можете да получите от нейната Интернет страница или от представителите за България:

Емилия и Николай Нешеви

Тел.: (02) 680 886

E-mail: hrydaja@dir.bg

Посланията на девите, които поместваме получени от Дороти Мак Лиън, са взети от книгата „Градината на Финдхорн“.

Изображенията на елфи са на Сисли Мери Баркър.

Моделите на растенията са тук, в нашия свят и всеки детайл се изпълнява до съвършенство. Ти се чудиш защо се получават някои „прищявки“ на природата. Това е защото животът никога не е статичен, винаги е отворен за промяна, открит за Божията воля, едно движение все напред в живота.

Всяко творчество има елемент на експериментиране, иначе то би кристализирало. Ние го вършим съзнателно, когато моментът е на зрял и се появи възможност. Ние не можем внезапно да изменим един архетип, модел, образец. Това се извършва съгласно природния закон, когато всички обстоятелства са благоприятни. Тук човечеството може да помогне и да контролира обстоятелствата

Девата на напръстника, 14.04.1971

Ние бихме искали вие да обичате градината и всичко в нея, да полагате грижи за нея и да ѝ отдадете своето внимание. Но преди всичко бихме искали да чувствате всичко това като част от цялото, от Едното. Не е достатъчно да се отглеждат растения само или предимно заради красивата им външност или заради ползата от тях. Отглеждатте ни и защото всички ние сме израз на цялото. Вие също сте част от цялото – част от тази буца пръст, част от това мъничко цвете, част от слънчевата светлина и дъжда, част от баясъка в очите на другия, от топчината на уснивката на другия. Вие сте част от нас, ангелските стопани, които озарявате и давате живот на планетата, които се грижат за всички вас, въпреки че не ни познавате.

Ангелът на местността, 17.10.1969

Ауен

Благословия – вдъхновение – дар от боговете

Филип КАР-ГОМ

Филип Кар-Гом е психолог и писател. Автор е на „Пътят на Друида“, „Основите на друидската традиция“, съавтор на „Друидския оракул на животните“, редактор е на сборник статии, посветени на друидството, който излезе на български под името „Завръщането на друидите“, изд. Шамбала. Книгата на Пако Рабан „Сила-

та на келтите“, бълг. изд. Епсилон, 1997 г., представя всъщност диалози с Филип Кар-Гом.

Започва да изучава друидските традиции на 15 години с учителя си Рос Никълс – един от възрастните предводители на друидите. Завършва психология в Лондонския университет, учи психотерапия за възрастни в Института за Психосинтеза и игрова терапия за деца. Обучава се също за Монтезори-преподавател към центъра Монтезори в Лондон и в продължение на четири години е директор на училището Монтезори в Люис. Между 1980 и 1987 г. идва многократно в България, воден от жив интерес към Учителя Бейнса Дуно. През 1988 г. е поканен да оглави Ордена на Бардовете, оватите и друидите – една от най-големите международни друидски групи, и съчетава тази длъжност с частната си практика като психотерапевт, като същевременно пише и дава уъркшоупи по цял свят.

Живее в Съсекс с жена си Стефани и техните деца.

Друидството е гревната мъдрост на нашите земи. Често сме склонни да мислим за него като за нещо, което принадлежи на миналото, като за някаква изгубена традиция, която хората се опитват да възродят, като за анахронизъм. Сякаш наподобява овехтяла вещ, поставена зад витрина.

В действителност друидството битува в едно „духовно измерение“, където всяка епоха го претълкува наново, пресъздава го във форма, съответстваща на времето и мястото, в което живеем, тъй че няма отдалечаване от извора на учението.

Въпреки това истина е, че друидството възниква в гревността, във времето на построяването на мегалитните паметници, във времето на протодруидите. Келтите се смесили с тази култура и така създали класическото друидство, такова, каквото днес хората го знаят от текстовете на Юлий Цезар и другите антични автори.

Трудно е да се каже дали съвременното друидство е част от една непрекъсната традиция или по-скоро е пресътворено.

Изкушаващо е да се придържаме към едната или другата версия, но всъщност нито една от тях не е вярна. Много материал от старите приказки е оцелял във фольклора, но традицията непрекъснато се променя. Днешното друидство се различава съществено от Романтическото друидство на XVIII век, а също и от Келтското друидство. Традицията е жива.

Друидството е земна или природна религия. Тя няма учител, майка или баща – основател. Тя е нещо, което се е развивало през времето сред много различни хора. Главният сплотяващ фактор е почитта към земята и работата с циклите на природата. Основната практика е изживяването на кръга от осем годишни празника – слънцестоенията, равноденствията и четирите междинни огнени времена.

На практическо ниво всеки от тези празници се отбелязва с индивидуална или групова церемония. Тя може да бъде проведена на закрито или навън, сред природата. Характерно

то е, че се изпълнява в кръг (в най-добрия случай навън, на специално място), казват се молитви и се почитат четирите посоки. След откриването на церемонията идва централната част, наричана понякога *Aistegvof* (*eisteddfod* – от уелски – „творчески събор“), с музика, поезия или песен.

Ако церемонията се провежда в нечий дом, в този момент може да се направи обща медитация.

Закриващата част има различно ударение и характерни черти, в зависимост от това, кой от осемте празника се чества в настоящия момент. Затварянето включва призоваване на *Ауен* (*Awen* – виж по-долу в текста) чрез напяване, за издигане енергията на групата и като молба за благословия и съзидателност, която е много важна черта на друидството.

Вярата на друидите, че всичко е живо и всепроникнато с дух, променя връзката с цялата природа, така че липсват елементи на експлоатация и манипулация. Вместо тях има почит към природата. Това е дълбока промяна в отношението на хората спрямо преобладаващото преди отношение.

Едно от значенията на гумата друид е „дъб“ или „вход“. Самите осем празника играят роля на „врати“ между вътрешните и външните изживявания.

Като същества, които живеят в света на пространството и времето, външното и вътрешното, друидите честват моментите на свързването им. Именно единението на точното време и точното място прави лятното слънцестоене в Стоунхедж особено значимо. Съвпадението улеснява пресичането на „прага“ към другите светове.

Нашите предци откривали и създавали свещени места върху земя със специфични енергийни качества, въпреки че на едно друго ниво всяко място е свещено, така както всяко животно или растение е. Ролята на свещените места беше осветлена през последните години посредством правителствените пътни проекти, които по силата на странна ирония или повратност на съдбата включваха преминаване през някои много свещени места, като например Уичбъри Хил или Солсбъри Хил.

На идейно и практическо ниво друидството разви две програми, които имат за

цел да се занимаят с този проблем. Първата се нарича „Кампания за индивидуална екологична отговорност“, която просто насърчава хората да вършат това, което изповядват. Когато тази програма стартира, нямаше много популярност, но скоро идеите ѝ започнаха бързо да се приемат, така както концепциите за отговорно пазаруване, рециклиране и природосъобразен начин на живот достигат до все повече хора.

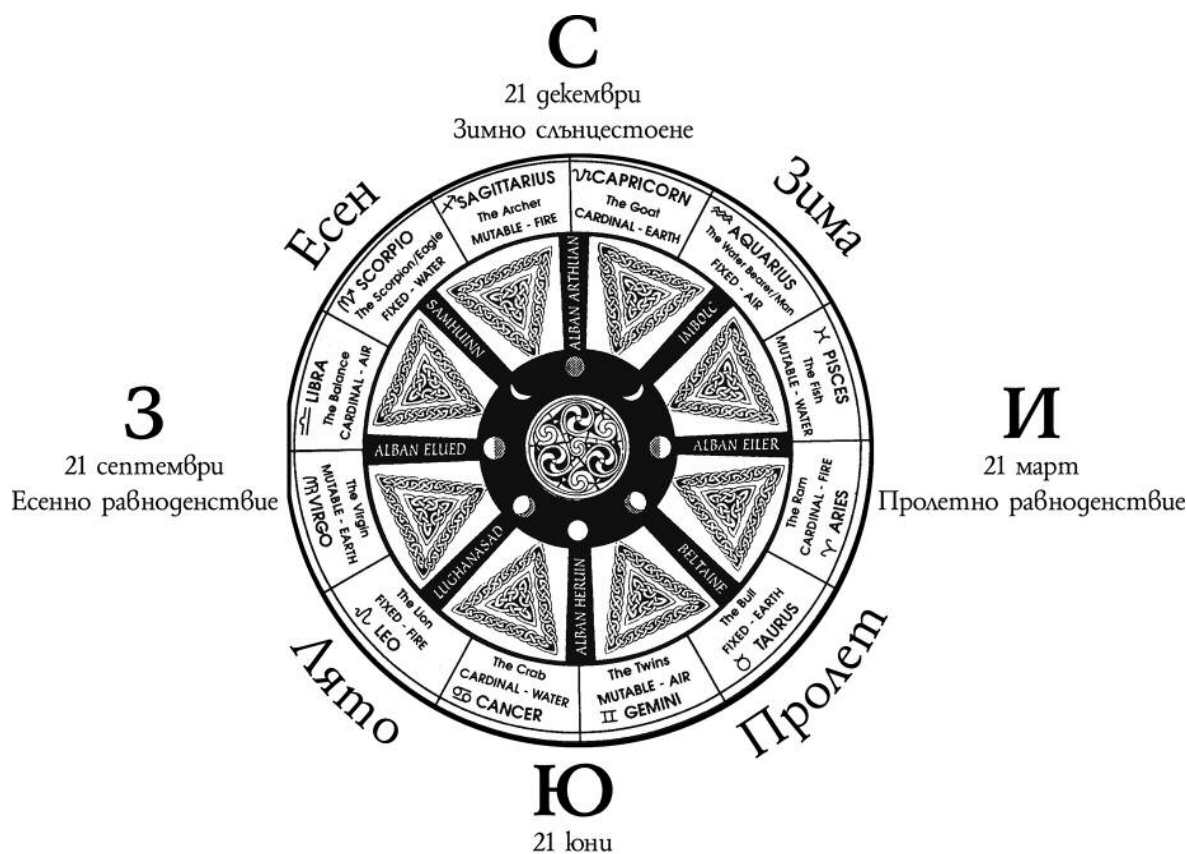
Втората програма е кампания за засажане на свещени дървета. Вече има засадени по целия свят, дори в далечни страни като Австралия, САЩ и Южна Америка. Този залесяващ проект е малко по-различен от останалите, защото хората са насърчавани да засаждат някои от старите свещени дървета като дъб, джел, ясен, елша, бреза, офика и др.

Хората биват привлечени от друидството заради неговата връзка с дърветата, и другото значение на гумата друид е „горски мъдрец“ (или „мъдрецът на дървовете“).

Съдбата на човечеството е тясно свързана с тази на дърветата. Дърбавите, които засаждаме сега, създават нови свещени места. Не трябва да бъдем пленници на идеята, че светите са само тези места, които са създадени в миналото. Можем да създадем наши собствени, нови свещени места, като част от идеята за „друидство, съгласувано с нашето време“, спомената в началото.

Друидите се стремят да купуват малки парчета земя на колкото може повече места, и да ги превръщат в свещени дърбави, отворени за посетители. Подобно на идеята за църква, където хората в разгара на делничната суматоха в своя живот могат да отидат, седнат и помълчат. Тези свещени дърбави могат също да се превърнат в места, където хората се срещат със себе си или честват определени празници, и по този начин ги осветяват или „зареждат“. Всяка новосъздадена дърбава може да има каменен кръг или огнище в средата.

Във връзка с подкрепата на тази инициатива беше създаден и сборен албум с музика и поезия (който може да бъде получен чрез адреса в края на статията). Като цяло идеята бе да подтикнем хората да се грижат за горите, а конкретно членовете на Оргена да поемат ролята на доброволни горски пазители. Прак-

мическата и езотеричната грижа за местата са взаимно свързани, защото ако се грижиш за нещо физически, ти го обичаш и го подкрепяш и с вътрешните си сетива.

Друидите почитат дърветата като свещени създания и вярват, че дървесната сила може да се проявява като знание чрез *Оуам* (Ogham – езикът на дърветата), и като резултат определени дървета са свързвани с определени идеи или символи. Те са основата на друидския дървесен календар, в който на всеки месец отговарят специфични дървесни видове.

В церемония друидите могат директно да се свържат със съответната дървесна енергия и да я използват, например за общуване през времето и пространството (наистина оригинална телеграфна система!) или за лечение на себе си или на други хора.

В друидството има една идея за получаването на „ауен“. Тази уелска дума означава много неща – благословия, вдъхновение, божествен дар.

Когато *Ауен* тече през теб, можеш да бъдеш съзидателен. Така например поетите

* бел. прев.

са хора, благословени от *Ауен*. Протичането на този поток (*ауен* също означава „течащ дух“*), се подпомага най-напред чрез изпразване от натрупаното, за да бъде възможно след това изпълване с творческа сила. За тази цел е добре да се влезе в свещената дъбрава, но не само онази, която е във външния свят, а и тази, която се намира вътре в нас – мястото на убежище и мир.

Ауен също може да се призовава чрез група или индивидуална медитация. Една от интересните страни на друидството е, че то отваря пространство в нас самите, където творческият, духовният и биологичният *Аз* се срещат в едно.

Кръгът е основен символ. Подобно на дъбравата, той също е празен, за да послужи като съд или контейнер, в който ние да влезем и да дарим живот на нещо ново, в нас или извън нас.

Друидството влита три нишки в едно – *бардовете, оватите и друидите*.

Бардовете били разказвачи, пазители на спомените на племето и изразители на *Ауен* в ежедневието. В *Ордена* (на бардовете, оватите и друидите) бардството е нишката, с ко-

ято започват новите хора, когато се отварят за творческия аспект на живота.

Оватите са свързани по-пряко с лечителството и с природния свят, и може да изучават билкарство или някоя от природните терапии, или да придобиват знания и умения относно гадаенето, магията и работата със земната енергия.

При друидите фокусът пада върху обучението, философията, разбирането и работата с идеите на друидството. Това е по-интелектуален аспект, но който също има активно отношение към работата на другите нива, чрез споделяне на мисли и обучаване.

В ежедневието могат да се практикуват редица прости дейности като: „влизане в дъбравата“ (медитация), „поздравяване на зората“, „поздравяване на посоките“ или „общуване с дърво“, което е специално за ученика.

Ако запитате хората за моменти от живота им, когато са били щастливи, те най-често ще ви говорят за случаи, когато са били сред природата. В техните разкази ще има много радост и светлина. Друидството цели да направи тези преживявания централни в нашия живот. Празнуването на осемте годишни празника ни помага отново да се свържем с природния свят.

Съществуват много прилики между коренната американска и друидската традиции. Паралелите са толкова многобройни, че хората предположили, че тези два „потока“ са свързани по някакъв начин. По-вероятно е и двата да избират от един и същ архетипен избор на мъдрост.

Един от примерите за сходства е почитането на четирите посоки. Разликата в обряда се изразява в това, че в коренната американска традиция за *дар* се използва тютюн, докато друидите използват мляко или медовина. В Шотландия има камъни с повърхностно издълбани чашковидни отвори в тях, в които се излива мляко. Съществуват сходства и в начина, по който даровете се оставят на дърветата или в това как се използват в церемониите и в индивидуалната практика. И двете традиции стоят далеч от всякакви форми на догматизъм.

И така, друидството е живо. То е израз на духовността, която извира от земята на Британските острови (и Западна Европа – бел. прев.).

Превод от английски: Венцислав Томов
Цветана Кръстева

Орденът на бардовете, оватите и друидите е създаден през 1717. Неговата основна задача е да обединява различните друидски групи по цял свят и да представя друидската традиция, като път, който може да отговаря на нуждите на нашето време и който е здраво свързан със своят произход и наследство.

Разполага с програма за обучение по пощата, с интернет форум и месечна брошура. Организира летни лагери и ежегодно друидско уединение в Обединеното кралство и САЩ.

За подробности пишете на:

OBOD,

PO. Box 1333, Lewes,

East Sussex BN7 1DX

e-mail: oaktreepress@eworld.com

В рамките на България, може да пишете на групата за изучаване на келтската материална и духовна култура – „Кръг на Дъбовата Порта“

Адрес: П. К. 266

Гр. София 1618

Интернет страница –www.oakgate.hit.bg

e-mail: oakgate@dir.bg

ГОСПОДНЯТА МОЛИТВА

Молитвата „Отче наш“ е дадена според евангелския текст от самия Иисус, и е дадена на арамейски език.

Текстът ѝ е преведен на всички човешки езици, но някои изследователи намират, че при превода е загубена част от богатството на първоначалното значение на оригинала. Едно разпространено становище е например, че авторитарната църковна институция е набаежала на значението на аспекта на Бога като Отец, като е елиминирана напълно майчината страна на Божествеността. Друг важен момент е подчертаването на греха, което се е появило в по-късните преводи и редакции на молитвата. Много дискутиран е пасажът „не води нас в изкушение“.

Предлагаме ви становището на английския писател, поет и духовен изследовател Нейл Дъгаас Клоуз, който в книгата си „Молитви на костоса“ прави анализ на оригиналния арамейски текст, въз основа на който изгражда медитативни техники и танци така, че превръща молитвата в танц.

אָבוּן דְּבַשְׁמַיָּהּ אָבִי אֲנִי בְּרַחֲמֶיךָ אֵלֵּינוּ
 אָבִי אֲנִי בְּרַחֲמֶיךָ אֵלֵּינוּ אָבִי אֲנִי בְּרַחֲמֶיךָ אֵלֵּינוּ
 אָבִי אֲנִי בְּרַחֲמֶיךָ אֵלֵּינוּ אָבִי אֲנִי בְּרַחֲמֶיךָ אֵלֵּינוּ
 אָבִי אֲנִי בְּרַחֲמֶיךָ אֵלֵּינוּ אָבִי אֲנִי בְּרַחֲמֶיךָ אֵלֵּינוּ
 אָבִי אֲנִי בְּרַחֲמֶיךָ אֵלֵּינוּ אָבִי אֲנִי בְּרַחֲמֶיךָ אֵלֵּינוּ

Abwoon d'bwashmaya

Nethqadash shmakh

Teytey malakuthakh

Nehwey tzevyanach aykanna d'bwashmaya aph bar'ha

Hawvlan lachma d'sunqanan yaomana

Washboglan khaubayn (wakhtahayn) aykana daph khnan shbwogan l'khayyabayn

Wela tahlan l'nesyuna

Ela patzan min bisha.

Metol dilakhie malkutha wahyla waterhbukhta l'ahlam almin.

Ameyen

Abwoon d'bwashmaya – Отче наш, който си на небето.

Коренът на първата гума идва от арамейската гума, използвана за личния баща – *абба*. *Абвоон* е производна на тази гума, но нейният оригинален корен не обозначава пола и може да бъде преведен като „Божествен родител“. Според арамейския учен Реверенг Мар Апрем *абв* може да означава личния баща, но и духовен баща в зависимост от това дали се набляга на *б* (за духовен отец) или *в* (за личен). Според мистичното значение на звуците и гумите на арамейски, *абвоон* е отвъд концепцията за „мъжко“ и „женско“. *Абвоон* може да бъде представена като състояща се от четири части: *А* – аб-

солотът, Единият, *бв* – рождението, създаването; *оо* – гъхът или гухът, който носи този поток, отразяващ звука на раждането и включващ нещата, които сега наричаме магнетизъм, вятър, електричество и др. Този звук се свързва с арамейската фраза *rukha d'goodsha*, преведена впоследствие като Свети Дух. *Н* – вибрацията на творческия гъх, която интерпретира гуха.

Остатъкът от фразата допълва движението на Божественото творение. Коренът на гумата *d'bwashmajā* е *shmt* в средата, от което произлиза *shem* – „светлина“, „звук“, „вибрация“, „име“, или „гума“. Така че *shmt* е онова, което се издига и сияе в пространството, цялата сфера на съществуващото. Едно име включва в себе си вибрацията и звука, специфични за притежателя му, и някога са внимавали много при даването и получаването на имена. От тук „знака“ на името, гадено за да познаваме Абвоон, е целият космос. Окончанието *айа* показва, че тази светлина, това сияние включва всеки център на активност, всяко кътче от пространството и всички потенциални възможности на всички неща. В резултат *шмайа* ни казва, че вибрацията на гумата, чрез която можем да познаем Единството – Името на Бога, е космосът. Това е арамейската концепция за „рая“.

О, Родителю мой! Баща и Майка на космоса, Ти, който си създавал всичко, което се движи в светлина.

Nethqadash shmakh – Да се свету Името Твое.

Тук коренът *shem* – Божественото име, светлина, звук, се завърща в по-специфична форма. В първата фраза *shem* се разпространява по целия космос, тук се потвърждава, че това име ще бъде *гадани* – „свято“. *Нетгадани* също извиква образа на изчистване и подготвяне на почва за засяване със семена.

Арамейската молитва е имала съвсем практичен смисъл. За да имаме истинска опитност на *абвоон*, ние трябва да подготвим почвата вътре в себе си, така че Единият да може да живее там и тогава Неговата светлина – *shem* – светлината на разума, която изгрява в пълен мир, да свети у нас в ежедневието както светлината в запалената крушка.

Насочи светлината си вътре в нас, нека да се ползваме от нея, осветявай пътя ни.

Teytey malakuthakh – Да гоуде Царството Твое.

В третата фраза святото пространство, създадено вътре в нас, е използвано като място за ново творение.

Тейтей означава „ела“, но включва елемент на взаимност, определяне на целта в старинния смисъл на *нуптиал* – камера, мястото, където започва раждането.

Маакутах се отнася към принципа на царуване и може да бъде преведено като „царство“, като гумата „малкату“ от същия корен е била името на Великата Майка в Средния Изток в продължение на хиляди години преди Христа. *Маакутах* се отнася също и за съвета, който управлява една нация, колективните идеали на нацията или на планетата.

Сътвори царството Твое на единение.

Nehwey tzevuanach aukanna d'bwashmaaya arh bar'ha – Да бъде волята Твоя както на небето, така и на земята.

Tzevuanach може да се преведе като „воля“, но не в смисъл на воля за власт или своеволие, а като „искане“, „желание“. Древните корени на гумата дават образа на въртоп, създаващ хармония и рождене, дома, от който звездите се завъртат в космоса. *Ауканна* е „точно както“, а *ar'ha* – *арха* означава земята в смисъл на цялата природа с всичко, включено в нея, всичко, създадено от универсалната сила *Ар* – „сила в движение“.

И нека Твоето желание да стане едно с нашите желания, както в цялата светлина, така и във всички форми.

Hawvlan lachta d'sunqanap uaotana – Хляба наш насъшни дай ни го и днес,

Lachta е дума с много богат смисъл и означава както „хляб“, така и „разбиране“. Тя произлиза от друг основен корен – *хна*, отнасящ се до женската божественост и който изобразява растяща енергичност, топлина, страст, възможности, и инструментите на тази раждаща сила. Този корен е станал по-късно гумата *хохта*, превеждана като „светата мъдрост“. Както вече видяхме, *х* и *оо* се свързват с дишането, когато това дишане се излъчва и връща към земята ведно с вечния плач на майката – *на*. Тази дума впоследствие е преминала в гръцката – *София*, отнасяща се до въплътената Божествена мъдрост.

Sunqanan се отнася до нуждите и означава „светеща мярка“, или „кръг от притежания“, или „гнездо“.

Naqolan означава „гай“, „произвеждай“, „оживотворявай“, „гай със светлината и живота“. Тази част от молитвата ни напомня по много начини, че не се нуждаем само от великата картина на Единството на Бога, но и от „следващата стъпка“ – храна за разбиране на този момент.

Дари ни онова, от което се нуждаем всеки ден, като хляб и дълбоко знание: гай ни храната, от която се нуждаем за да растем всеки ден.

Washboglan khaubaun (wakhtahaun) аукана *daph khnan shbwogan l'khauyuabaun* – Прости ни дълговете наши, както ние прощаваме на нашите дължници.

Освен „прости ни“ корените на първата гума (*Wa*)*shboglan* могат да бъдат преведени и като „възвърни към първоначалното им състояние“, „абсорбирай съответно“, „възстанови тънките връзки“ и „обгърни с празнота“. Молитвата утвърждава тук, че първоначалното ни състояние е чисто и необременено.

Вариантът на молитвата в Евангелието на Матей превежда гумата *khaubaun* като „дългове“ или „обиди“. Алтернативното и значение е „скритото минало“, „скритите дългове“, „открадната, скрита собственост“ и всеки „вътрешен плод“, който има отрицателно влияние върху душата. В Евангелието на Лука същата гума е преведена просто като грехове. От арамейски тя може да бъде преведена като провали, грешки, случайни обиди, блокирани надежди.

Aukana – така както – отново ни напомня че освобождаването трябва постоянно да се възобновява. **Освободи ни от нишките на грешките ни, които ни вързват, както ние освобождаваме нишките на вината у другите. Прости ни скритото минало, тайния ни срам, както ние постоянно прощаваме онова, което другите крият.**

Wela tahlan l'nesuyuna, Ela patzan min bisha –

И не ни въвеждай в изкушение, но избави ни от лукавия

Това е най-трудно разбираемата и поради гръцкия вариант – най-грешно преведаната част от молитвата.

Wela tahlan може да се преведе от арамейски като „не ни оставяй да влезем“ или не ни оставяй да бъдем изкушени от външния вид на нещо, от илюзиите.

Nesuyuna може да се преведе като „изкушение“ в арамейския смисъл на гумата – като нещо, което води до вътрешно разколебаване или агресивност, отклоняващи ни от смисъла на живота ни.

Ela patzan min bisha се превежда като „избави нас от злото“. *Bisha* наистина означава „зло“, но в арамейския вариант като нещо неузряло и несвоевременно действие. *Patzan* означава още „освободени от задържане“, или дава се свобода от нещо.

Не оставяй да се заблуждаваме от повърхността на нещата, но ни освободи от онова, което ни задържа.

Metol dilakhie malkutha wahayla wateshbukhta l'ahlam almin. Амеуен – **Зашото е Твое царството, и силата и славата завинаги! Амин.**

Учените не са еднозначни по отношение на това дали тази част е съществувала в молитвата на Иисус. Версията на Матей съдържа тази фраза, а на Лука – не.

Старите корени на *dilakhie* изразяват нещо повече от идеята за притежание (защото е твое Царството...). Те представят друг образ на засаждане: плодородно и изобилно поле, способно да произвежда всичко. *Malkutha* ни напомня за темата на космическото „мога“ – царствеността, която владе космоса.

Hayla се отнася да жизнената сила или енергия, която произвежда и поддържа. Тази сила е в унисон с цялото останало творение. *Teshbukhta* може да се преведе като „слава“, но по-точния образ който извиква, е „песен“ – славна хармония, връщаща божествената светлина и звук към материята в равновесие.

l'ahlam almin е арамейски идиом, означаващ „от век на век“, „завинаги“ и е госта абстарктен. Тази перспектива има паралел в откритията на новата физика и се явява като противоположна за нашето забързано време.

Из: *Молитвите на костоса. Медитации върху арамейските слова на Иисус.* Нейл Дъглас Клотц.

Превод от английски: д-р Светаа Баатова

Като ядете от
всички плодове, вие се
запознавате с Бога.
Чрез крушите, чрез
ябълките, чрез грозде-
то вие ще опитате
Божията благост.
Ако ядете както
трябва, ако влизате в
света на тази храна,
ако разбирате езика ѝ,
ще бъдете здрави.
Учителя

Рисунки: Джузепе Арчимболдо

КАРТИТЕ ТАРО

Никой не знае откъде и кога са се появили в Европа картите Таро. Устни източници твърдяли, че картите, които циганките в средновековието са използвали за гадеене имат древен произход и са част от много древно знание. Колодата се състои от 78 карти (макар, че броят им е вариал през столетията) 22 от тях са наречени Големите аркани, всеки от които има дълбок символизъм. През 18 век във Франция и Италия гадаенето с карти Таро става изключително популярно, но освен това те са център на внимание на окултисти и магове като граф Антоан де Гибелин, който посочва връзката на Големите аркани на Таро с древния египетски мистицизъм и юдейската мистична традиция – Кабала. През 19 век с Таро се занимават Великите езотерици Елифас Леви и Папиус.

Големият мистик на двадесети век Валентин Томберг размишлява върху тях десетилетия и резултатите от проникновенията до които достига и които го отвеждат до херметичните принципи, са събрани в 350 печатни страници - труда на живота му: „Медитации Върху Таро. Пътуване към източниците на християнския херметизъм.“ Книгата е публикувана анонимно в Лондон. В няколко последователни броя ще отпечатаме кратки извадки от нея, разкриващи значението на всеки от Големите аркани.

Изображенията на картите са претърпяли многобройни вариации. Публикуваните тук образи са от така нареченото Марсилско таро – първата печатна версия на картите, разпространена през 18 век, която Томберг взема за основа на своите медитации.

МАГЪТ

„Духът диша където си ще и чуваш гласа му,
но не знаеш нито откъде идва, нито къде
отива;
така е и с всеки, роден от Духа.“

Мили неизвестен приятелю,

Словата на Христос, които цитирах, ми послужиха като ключ за разбиране на Първия голям аркан, наречен *Магът*, който сам по себе си е ключ към останалите големи аркани. Големите аркани са истински символи, т. е. с тях е свързано магическо, ментално, психическо и нравствено въздействие, родено от новите понятия, идеи, чувства и стремежи, които са необходими при дейности, по-задълбочени, отколкото са интелектуалните постижения. Тези дейности изискват състояние на не само дълбоко, но и задълбочаващо създание. Защото именно най-потайните кътчета на душата се раздвижват и принасят плодовете си при медитацията върху арканите на Таро.

Големите аркани на Таро са алегории, а не някакви секрети или тайни. Алегорията е образно представяне на абстрактни понятия, докато тайната това са само определени факти, действия или разновидности на едно или друго учение, или някои практики, които някой задържа за себе си с цел да не се въз-

ползват от тях онези, на които той не може или не иска да ги открие. Големите аркани на Таро са символи в пълния смисъл на думата. Във всеки един е скрит дълбок смисъл, който се открива в зависимост от дълбочината на медитацията. Арканите са онова, без което е невъзможна и най-малката плодотворна дейност в областта на духовния живот, това, което съществува в нашето съзнание и дори в подсъзнанието, за да ни разкрие извършените открития, раждането на нови идеи, възникването на нови художествени образи. С една дума от арканите зависи плодотворността на нашето творчество в духовната област. Арканът е „фермент“ или „ензим“, чието наличие стимулира духовния и психически живот на човека.

Какво представлява *Магът* първата карта Таро?

Млад човек с широкопола шапка, напомняща хоризонтална осморка, стои зад маса, на която има жълта ваза и три жълти и четири червени колби в два реда. Всяка колба е разделена с линия по средата. Има още червена чаша и две игрални кости, нож с ножница до него и накрая жълта чантичка, от която се подава нещо. В дясната ръка на младежа, който е и Магът, има жезъл, а в лявата някакъв предмет, подобен на топка. Той ги държи съвсем непринудено, без каквито и да било признаци на напрежение, неловкост или бързане, и гледа в далечината с ус-

житно зърно

мивка т. е. като че ги е взел случайно, играейки, без някаква определена цел.

Достойно за внимание е, че поредицата символи, с чиято помощ достигахме до тайния смисъл на арканите на Таро, започва с образа на забавляващия се Маг или фокусник. Как да разбирате това?

Първият аркан това е принципът, стоящ в основата на всички останали големи аркани това е **съгласуването на личните усилия и духовната реалност**. Той заема първо място сред арканите защото без да сме постигнали него, (т. е. без да сме го овладели на теория и практика) е невъзможно да разберем смисъла и предназначението на останалите. Магът разкрива практическия метод за използване на всички аркани. Той разкрива първия, фундаментален принцип на езотеризма, който е път за практическо постигане на духовната реалност и който се свежда до следната формула:

Преди всичко се научи да се съсредоточаваш без усилие, превръщай работата в игра, направи благо игото, което носиш и леко - брмето, което си поел.

Абсолютната сериозност на това указание, по-точно предписание, или дори предупреждение, се потвърждава от неговия непосредствен източник самия Учител: "Игото ми е благо и брмето ми е леко." (Матей 11:30)

Съсредоточаването, а именно способността да се концентрира максимално внимание върху минимално пространство, се явява практически ключът за достигане на успех в каквато и да е област. Съвременната педагогика и психотерапия, школите за молитва и духовни упражнения на францисканци, кармелити, доминиканци, йезуити, всевъзможните окултни школи, и накрая древната индийска Йога всички те са съгласни с това твърдение. На първата страница на "Йогасутра" е формулирана практическата и теоретична същност на Йога ключът към нея или така да се каже първият аркан: "Йога ситта жрити ниродха" (Йога е прекратяване на колебанията на менталната субстанция).

С други думи, това е изкуството да се съсредоточаваме. Непроизволните движения на мислите и въображението, произволните колебания на умствената субстанция се извършват автоматично, те са противоположни на съсредоточаването. Следователно съсредоточаването е възможно само след установяване на покой и безмълвие, които се достигат след прекратяване на произволната и хаотична дейност на ума и въображението.

Истинското съсредоточаване е свободно

действие в състояние на мир и покой, предполагащо като необходимо условие наличието на незаинтересувана и необвързана воля. Всякакви усилия за съсредоточаване са напразни, ако волята е увлечена в нещо. "Колебанията на менталната субстанция" не могат да бъдат сведени до безмълвие, ако волята не ги погаси със собственото си безмълвие. Именно замлъкналата воля води до покой и безмълвие на мисълта и въображението при съсредоточаване. Затова великите аскети са и велики майстори на концентрацията.

Самопроизволната концентрация, съсредоточаването без усилие не е нищо друго, освен преместване на управляващия център на съзнанието в двигателната система от сферата на мисленето в сферата на нравствеността и волята. За това говори и хоризонталната осморка, каквато наподобяват полите на шапката на Мага, както и непринудената му поза. Защото хоризонталната осморка е не само символ на безкрайността, но и на ритъма, на ритмичното дишане и кръвообращение, а именно символ на вечния ритъм или на вечността на ритъма. Затова Магът олицетворява състоянието на концентрация без усилия, т. е. такова състояние на съзнанието, при което центърът, управляващ волята, е изнесен от главата в ритмическата система, където "колебанията на менталната субстанция" са сведени до безмълвен покой.

Цялата практика на езотеризма е основана на правилото: За да добиеш истински духовен опит е необходимо да станеш едно със самия себе си (съсредоточен без усилие) и едно с духовния свят (да откриеш в душата си зоната на безмълвието). Този, който желае да изживее на практика който и да е вид истински езотеризъм независимо дали това е мистицизъм, гносис или магия трябва да стане Маг, т. е. да бъде съсредоточен без усилия, да действа в състояние на абсолютен покой като че ли действието му е игра. Това е практическото учение на първия аркан на Таро. Това е алфата в практическите предписания на езотеризма.

Това е практическата страна на учението на аркана *Магът*. А каква е теоретичната му част?

Тя съответствува на практическата по всеки пункт. Както практиката започва с концентрацията без усилия, т. е. реализира единството, така и съответната ѝ теория почива на единството на физическия, човешкия и Божествения свят. Принципът за същностното единство на света е толкова основополагащ за теорията като цяло, колкото е концентрация-

та за практиката.

Принципът на изначалното единство на всичко съществуващо съставя необходимото предварително условие за всеки акт на познание

както и всеки акт на познание предполага изначалното единство на същия. Идеалът, или крайната цел на всяка философия или наука е ИСТИНАТА. Но пог истина се разбира не нещо друго, а свеждането на множество феномени до същностно единство от фактите към законите, от законите към принципите, от принципите към самата същност или битието.

Откритото признание на взаимовръзката на всичко съществуващо е породило метод на познанието, известен като метода на АНАЛОГИЯТА. Това е втората строфа на *Изумрудената скрижала*: “Каквото е горе, такова е и долу, и това, което е долу е същото, каквото е горе.” Приведената формула на аналогията е класическа по отношение на всичко съществуващо в пространството нагоре и надолу, но приложена към параметъра време, тя би изглеждала по следния начин: “Онова, което е било, е подобно на това, което ще бъде и това, което ще бъде, е подобно на онова, което е било, заради чудото на вечността.”

ПЪРВОЖРИЦАТА

“Чистото” действие само по себе си е неуловимо, то може да бъде доловено едва в отражението, което го прави съпоставимо и достъпно за разбиране. Отражението на свой ред създава вътрешна представа, запечатана в паметта. Паметта става източник на общуване чрез речта и накрая, изреченото слово е фиксирано чрез писмото, в резултат на което се появява книгата.

Вторият аркан, *Първожрицата*, е арканът на отражението на чистото действие, за което ни учи първият аркан, до момента, в който то става “книга”. Вторият аркан показва как огънят и вятърът стават наука и книга, или както е казано “премъдростта построи дома си”.

В Сефер Иецира четем: “Две това е диханието, което излиза от Духа и в него са добили форма двадесетте и два звука ... но духът е по-високо и преди тях.” Но *две* е още и преди всичко числото на любовта, или основното условие за любов, защото любовта е немислима без любещ и възлюбен, без Аз и Ти.

Вторият аркан е на двойствеността, която се намира в основата на съзнанието съзнателната активност и нейното отражение. Това е арканът на трансформиране на чистото действие докато стигне до книга.

Както от Мага или жонгльора се изисква упорит труд и безкрайни упражнения, за да достигне до самопроизволно съсредоточаване, така и овладяването на метода на аналогията в интелектуалната сфера изисква значителни усилия, преди да се достигне способността за спонтанното възприемане на аналогични отношения, т.е. преди да станеш Маг, който играе и без усилие ползва аналогията, произваща всичко съществуващо.

Детето не действа *то играе*. Но колко е сериозно, колко е съсредоточено! Неговото внимание още е цялостно, неразделено, докато онзи, който достига до Царството Божие придобива отново тази цялостност. *Магът* е арканът на интелектуалната гениалност виждането на единството заг многообразието на Вселената чрез мигновено постигане на произващите това многообразие съотношения, чрез съзерцание, съсредоточеност без усилие. Магът представлява човека, достигнал до хармония и равновесие между спонтанността на несъзнаваното и осмислената дейност на съзнанието.

Жрицата носи на главата си тривърха тиара, в ръцете си държи отворена книга. Тиарата, обсапана със скъпоценни камъни, показва, че изначалното чисто действие преминава през три етапа на кондензация, през три невидими нива, за да достигне до четвъртото ниво книгата. Така тиарата символизира **отражението, паметта, словото и начертанието** или иначе казано, откровението и традицията, устна и писмена, или ако искаме да изразим всичко това с една дума тя е ГНОСИС.

Вторият аркан има отношение към познанието, към слизащото надолу откровение. Първожрицата символизира свещения страж на книгата на Откровението. И след като Жрицата символизира етапите, на които слиза откровението от малката площ, изобразена чрез върховете на тиарата, разширяваща се до разтворената книга на коленете, на това съответства и позата ѝ. Тя е седнала на трон, което в дадения случай изразява съотношението между вертикалата и хоризонталата задачата на външната проекция (хоризонталната книга) и низходящото откровение (вертикалата на тиарата). Тази поза сочи метода за практически гнозис, както изправеният Маг показва практическия мистицизъм.

Магът **сmee** и затова е изправен, Жрицата **знае** и затова е сегнала.

В практически план вторият аркан е свързан с развитие на гностическо чувство. Какво представлява то? Това е *съзрицателно* чувство. Съзрицанието, завършващо концентрацията и медитацията, настъпва, когато логическото мислене е преустановено. От този момент се отпласва съзрицанието. Съзрицанието открива вътрешния мир на нещата. Чрез него се достига до мистическия или същностен източник. Как? Чрез възприемане в безмълвие. Това напомня на усилията да си спомним нещо забравено. Съзнанието се вслушва в безмълвието, както когато хората се вслушват в себе си за да извлекат от тъмнината на паметта си нещо, което са знаели и са забравили. При обикновеното спомняне човек се обръща към едно вътрешно огледало, което отразява миналото; към него се обръща и в състояние на съзрицание, но в този случай търси в огледалото на съзнанието си отражение на "онова, което е горе". Това е акт на припомняне "по вертикала". Така че има два вида памет: "хоризонтална", благодарение на която миналото става сегашно, и "вертикална", благодарение на която "онова, което е горе" става "това, което е долу".

И така, какво е необходимо, за да получим тук, в царството на пробуждащото се съзнание, отражение на това, което е горе, в царството на мистиката? Фигуративно казано, необходимо е да "сегнем", т. е. да приведем съзнанието си в състояние на действена възприемчивост по-точно необходимо е такова състояние на душата, при което тя ще "възприема в безмълвие". Необходимо е да бъдем "жена", т. е. да пребиваваме в безмълвно очакване, а не в потока на вътрешния монолог. Необходимо е да "спуснем покривало" над

междинните сфери между нашата и онази, която трябва да бъде отразена. Главата ни трябва "да бъде увенчана с тривърха тиара", т. е. необходимо е да се обърнем към толкова значителен проблем, че той да е свързан с трите свята, достигащи до "онова, което е горе". Накрая необходимо е да обърнем погледа си към "разтворената книга" на коленете ни, т. е. да изпълним една психирургическа операция, чиято цел е да достигнем определен резултат една конкретна реализация, и така да продължим традицията, като "гопълним книгата на Преганията".

В по-конкретните тълкувания на Кабалата над света на фактите ('olam ha'assia) е света на формирането ('olam ha'yetzirah) или дематургичния свят, над него е светът на Творението или магическия свят ('olam ha'beriah), който на свой ред е реализация на света на еманациите, или гностическия свят ('olam ha'atziluth), съставляващ неразделно цяло със самия Бог. В истинската си същност Бог е тайната на висшия мистицизъм: АЙН-СОФ.

Херметико-философското чувство е чувство на синтез на трите свята (или трите по-високи нива) в четвърти, който въз основа на формулите от Изумрудената скрижала сумира "трите части на философиите на света". На тях съответстват трите вида опит: магически опит, гностическо откровение и мистичен опит. Това чувство е синтез, понеже действа "по вертикала" на съподчинените сфери. Тоест, това е "херметическото чувство", защото херметизмът не е нищо друго освен философия, основана на магия, гносис и мистицизъм, с цел да синтезира различните сфери на макро- и микро космоса.

ИМПЕРАТРИЦАТА

Третият аркан, *Императрицата*, е арканът на свещената, сакрална магия.

Съществуват три вида магия: свещена тази, при която магът е оръдие на Божествената сила, лична при която самият той е източник на магическо действие и накрая магьосничество, при което магът е оръдие на стихийни или подсъзнателни сили.

Всяка магия, включително магьосничеството, е практическа реализация на следното: **по-финото управлява по-грубото**. Силата управлява материя-

та, съзнанието силата, и накрая свръхсъзнанието или Божественото управлява съзнанието. Именно това послание за нивата на властта символизира Императрицата. Короната, скиптърът и щитът (или гербът) ѝ са три оръдия за осъществяване на тази власт. Короната, увенчаваща главата, показва властта на Божественото над съзнанието. Дясната ръка, в която е скиптърът, увенчан с кръст върху златна топка, представя властта на съзнанието над силата; лявата ръка, в която носи щит с изображение на орел, означава власт на енер-

гията над материята, или власт на духовното над материалното.

Короната показва Божественото освещаване на магията. Само магията, благословена отгоре, не е узурпация на власт. Скипърът е магическа мощ, магическа власт. Щитът с изображение на орел показва точката на приложение, целта на тази магическа мощ. Накрая непоколебимият трон, на който е седнала Императрицата, символизира неоспоримото, неприкосновено място, което принадлежи на магията в духовния, природния и физическия живот.

Жозефен Пеладан е дал проникновено тълкуване на смисъла на тази символизираща магията емблема – орел с разперени крила. Този символ се подразбира и в определението за магия, дадено от Папюс: “Прилагане на концентрирана човешка воля с цел да се ускори еволюцията на жизнените процеси.”

Ако щитът означава “какво?” на магията, скипърът е нейното “как”, а короната означава “с какво право?” Символичното значение на двувърхата корона на Императрицата разкрива способността “да се радваш двойно” на служенето – на това, което е горе, и на това, което е долу. Защото короната, както и тиарата, символизира могъществото на служенето, неговата власт. Именно благодарение на служенето “на онова, което е горе” и на “онова, което е долу”, свещената магия става законна.

При свещената магия магът изпълнява ролята на завършващо звено в низходящата магическа верига, т. е. служи като земна точка на съприкосновение и точка на приложение на деяние, което е замислено свише, необходимо е на Всевишния и се извършва в Негово име. По силата на това онзи, който е последното звено, носи короната на легитимната, законна магия. И всяка магия, която не е увенчана с тази корона, е беззаконие.

Скипърът на Императрицата се състои от три части: кръст, топка и жезъл. Топката на жезъла е разделена на две половини с “екваториален пояс”. Така може да приемем, че е съставена от две похлупени една върху друга чаши, едната от които, поддържаща кръста, е обърната с гръното нагоре, другата е отворена нагоре и гръното ѝ продължава в жезъла. Така съединените чаши, едната от които увенчана с кръст, а другата поставена върху жезъла, образуват скипъра на императрицата. Това съединение символизира **реализацията** на потенциалните възможности, чий-

то символ е короната. Това е **съюз на две волеизявления, който е потенциален в короната и се актуализира в скипъра**. Чашата, увенчана с кръста и обърната надолу, е символ на Божията воля, докато чашата, закрепена върху жезъла, символизира човешката воля. **Скипърът** е техният действащ съюз, символ на могъществото и оръдие на свещената магия. Това могъщество е следствие от струящия се от кръста поток, който се излива от горната в долната чаша, а от нея се устремява надолу по жезъла и се съгъстява в края му, който е с форма на шишарка или капка. С други думи, изливащата се отгоре Свещена Кръв се стича надолу и става на “капки човешка кръв” според думите и делата човешки. Тук вие ще възкликнете: “Но това е Свещеният Граал! Тайнството на Евхаристията!”

Да, именно така е. Именно това е източникът на могъществото на свещената магия. Това могъщество в крайна сметка е могъществото на двойната **праведност** т. е. (в етимологичен смисъл) искреност като такава, Божествена и човешка праведност, когато те са скрепени с човешко слово или действие.

Целта на свещената магия е символизирана от щита, който Императрицата държи. Задачата на сакралната или свещена магия е **акта на освобождение**, т. е. възвръщане на свободата на съществата, които са я загубили частично или напълно. Орелът с разперени криле изобразява целта на

свещената магия, която можем да формулираме като: “Освободи затворника!” Този е и смисълът на деянията (на Христос), описани от евангелистите. Това именно е задачата на свещената магия: да даде свобода да виждаш, чуваш, ходиш, живееш, да се стремиш към идеала и да бъдеш в истинския смисъл на думата самия ти. Такава магия никога не посяга на свободата, напротив, връщането на свободата е пряката ѝ задача, нейният прерогатив.

На свещената магия са подвластни минералният, растителният, животинският и човешкият свят – с други думи цялата Природа като единно цяло. Смисълът на съществуването и самият източник на свещената магия, от който тя е била призвана в Битието, е грехопадението и всичко, свързано с него, включващо падналата природа, падналият човек и падналите йерархии. Всички тези “паднали твари” очакват с надежда освобождението от “робството на тлена към свобода и слава на Божиите чада”.

ИМПЕРАТОРЪТ

Властта сама по себе си това е истинската и безусловна сила на закона. Принуждаване в името на властта е уместно само като необходимо мярка за изпълнението ѝ. То е излишно там, където имаме налице истинска власт, където се усеща гръха на свещената магия, пронизана от светозарния гносис, излизащ от пламенните дълбини на мистицизма.

Ето защо *Императорът* Четвъртият аркан на Таро няма нито меч, нито каквото и да е оръжие. Оръдието на неговата власт е скиптърът. От друго той не се нуждае. Първата идея, с която се сблъскваме при разглеждането на картата е, че в основата на закона е властта (авторитетът). В контекста на медитациите над трите предишни аркани това по необходимост се вписва в твърдението, че източникът на всяка власт (следователно източникът и основата на всички закони) е неизреченото Име на Бога. Следователно човекът, притежаващ истинска власт, не замества с нея Божествената власт, а напротив, предоставя самия себе си в нейно разпореждане, т. е. отстъпва ѝ място, защото единственото средство за достъп до нея е самоотричането.

Фигурата на Четвъртия аркан преди всичко изразява идеята, че Императорът е възплъщение на власт, несъвместима с насилие и принуда. Взорът му е устърмен към скиптъра в дясната ръка, простряна в повелителен жест. Лявата ръка почива върху добре стегнатия колан. Заг Императора има нисък трон, на който той се опира, като е застанал на един крак, а другият е кръстосан върху него.

Цялото изображение на картата символизира идеята за активно самоотричане. Не можем да кажем, че Императорът е в състояние на покой – той не седи, позата му не подсказва и някакво свободно придвижване: той се опира на трона, като единият му крак е кръстосан, т. е. той е лишен от възможност за самоутвърждаване (движение напред), но и за отстъпление (движение назад). Императорът, така да се каже, е прикован към мястото си, към своя пост.

Като развиваме тази мисъл, можем да кажем, че Императорът е страж на скиптъра, който в дадения случай е не само знак на власт и съответстващата ѝ свобода на избора; неговата функция не се свежда само до практическа

реализация. С други думи, Императорът е над каквото и да е конкретно действие. В дясната му ръка е скиптърът, с който той като че дава клетва. Лявата му ръка е на стегнатия пояс. С този пояс като че ли Императорът стяга себе си, защото поясът е нещо, противоположно на свободата, нещо, което обуздава поривите на импулсивната и инстинктивната природа.

Краката на Императора символизират нещо, противоположно на движението, ръцете му – нещо, противоположно на действието, а главата му е увенчана с масивна корона – знак не само на законната власт, но и на свързаното с нея чувство на дълг, т. е. мисия свише, възложена на онзи, който е увенчан с корона. Затова венецът на всяка корона е трънен. Короната не само е тежка, но и принуждава към строго, понякога

мъчително обуздаване на каквото и да са лични помисли, фантазии, страсти. Излизащите от нея лъчи се превръщат навътре, във вътрешния мир на носещия, в остри шипове. Те са като гвоздеи, пронизващи и разпъващи всяка мисъл и образ, възникнал във въображението му. Така всяка мисъл, ако е вярна, и всеки благочестив помисъл получават потвърждение в отговорно озарение, а всяка случайна и лъжлива мисъл се отхвърля и се превръща в нищо. Както положенията на ръцете и краката на Императора символизират отричане от свободата на движение и действие по своя воля, така и короната символизира отричане от свобода на действие на интелекта. В резултат се получава, че императорът е лишен от всички така наречени човешки свободи на убеждения или мнения, думи и движения. Това неизбежно се изисква от властта.

Императорът е сам, без придворни и свита. Тронът му не е в покоите на двореца, а под открито небе – на открита, необработена земя, извън градските стени. Стръкчетата изсъхнали трева и целият имперски двор, свидетел на имперското величие. Но над Императора се простира чисто небе. Той е само силует на фона на небето. Сам с небето – това е участта на Императора.

Императорът олицетворява властта на посвещение или на самия посветен. Източникът на тази власт е пълното име на Бога, за което учи Кабалата, което е и “магическият велик ар-

кан", за който учи магията, и "философският камък", за който учи алхимията. С други думи това е единството на мистицизъм, гносис и магия.

Човешкият идеал на практическия херметизъм не е свръхчовекът на Нитше, нито свръхчовекът, потънал в съзерцание на вечността на индуистките учения, нито свръхчовекът йеро-

фант, както го представя Гурджиев, и не е свръхчовекът-философ като идеала на стоицизма.

Неговият идеал е човек, толкова хуманен и преизпълнен с всичко човешко, че да е достоен за трона на Давид.

(следва)

ВАЛЕНТИН ТОМБЕРГ

Валентин Томберг е роден през 1900 година в Санкт Петербург. Неговите родители са естонци. През 1917 година изучава теософия и произведенията на Рудолф Щайнер, основателя на антропософията. След Октомврийската революция избягва в Естония заедно с родителите си. През 1925 година Томберг става член на Естонското антропософско общество, а по-късно – негов генерален секретар.

По времето, когато работи като кореспондент, а след това и началник отдел Международни телефонни слуги към Централната поща на Естония, той публикува множество статии върху руския духовен живот и коментари върху Стария и Новия завет и Апокалипсиса на свети Йоан. През 1938 година изнася курс върху духовното развитие в Холандия, която става негова втора родина до 1944 година, когато емигрира в Германия. По време на войната Томберг изнася езотеричен курс върху молитвата „Отче наш“ за малка група ученици. Курсът продължава три години.

В Германия той защитава докторат по право и написва няколко книги върху обновяването на международното и човешко право, в които се стреми да разкрие духовните основи на правото.

През 1948 г. страхът от комунистическата инвазия към Западна Европа мотивира Томберг да емигрира в Англия, където той наблюдава за Би Би Си съветските радиопрограми и пише отчети за тях. Цялото си свободно време посвещава на молитва, медитация и изучаване на херметизма. Като резултат на това написва книга, която излиза на френски език анонимно: неговите „Медитации върху Таро“.

Томберг умира през 1973 г. по време на почивката си на остров Майорка.

(следва на стр. 43)

ОКУЛТНА ГЕОЛОГИЯ

продължение от стр. 16

ринасят с нищо за неговото повдигане и усъвършенстване.

Ако за създаването на един кристал са били необходими свършени градивни частици, то такива трябва да са и на човека, за да добие и той своето свършенство. В сегашните ни тела са поставени вече известно количество такива частици – мозъчните ни клетки. За създаването на човешкия мозък Учителя Беинса Дуно казва: „Веществото, от което е образуван мозъкът, е събирано в продължение на милиарди години. Тия елементи са събирани не само от Слънцето, но и от цялата Вселена. Събирани са само най-високо организирани и най-интелигентни клетки. Понеже човек, респективно човешкият мозък, е създаден от материята на целия космос, затова той се нарича микрокосмос.“

Значи в човешкия мозък се вложени условия-

та за развитие на познанието, програмата за усъвършенстване и възможностите за проникване в дълбоките тайни на живота. Вървейки по този път, воден от принципите на Любовта, Мъдростта и Истината, човекът постепенно ще се извиси до законно определеното му място сред духовните йерархии, както кристалната форма на минералите е направила това. Но за да се постигне тази цел, ще е необходимо високоорганизираните клетки на нашия мозък да превъзпитат и повдигнат всички други клетки на нашето тяло. Казано по друг начин, както природата разрушава едни минерални форми, за да създаде други по-свършени, така и тези, да ги наречем космически клетки, вложени в мозъка, ще разрушават едни и ще създават други клетки, докато нашето тяло изкристализира като мрамора, като диаманта или който и да е друг свършен кристал. Една красива мечта и висок идеал, за които си струва човек да мине през всякакви страдания, на които Съзателят го подлага.

Храна за размисъл

Ако бихме могли да представим земното население като селище, състоящо се точно от 100 души, с всички всички взаимоотношения, отговарящи на действителните, то ще изглежда горе-долу по следния начин:

57 азиатци

21 европейци

14 от западното полукълбо (южно и северно)

8 африканци

52 жени и 48 мъже.

70 ще са цветнокожи и 30 – бели

70 ще са нехристияни и 30 – християни

89 ще са хетеросексуални, а 11 – хомосексуални

6 души ще притежават 59% от всички материални блага и всички те ще са от Съединените щати

80 ще живеят под средния жизнен стандарт

70 няма да могат да четат (ще са неграмотни)

50 ще страдат от недохранване

1 ще бъде на път да умре и 1 ще бъде на път да се роди

1 (Да! Само един) ще е завършил колеж

1 ще притежава компютър

1 ще бъде безработен за повече от 6 месеца

Ако си представим нашия свят в тази съгъстена перспектива, нуждата от разбиране, приемане и образование става очевидна.

Следва нещо, върху което също може да размислите...

Ако сте се събудили тази сутрин повече здрави, отколкото болни..., вие сте много по-

благословени, отколкото този милион хора, които няма да доживеят края на седмицата.

Ако никога не сте изживели опасността на битката, самотата на затвора, агонията на мъчението или клещите на глада, вие сте по-добре от 500 милиона хора на този свят.

Ако можете да посетите църковно събиране без страх от преследване, арест, мъчения или смърт... вие сте по-облагодетелствани от 3 билиона хора по този свят.

Ако имате храна в хладилника си, грехи на гърба си, покрив над главата си и място за спане...

вие сте по-богати от 75% от хората в света.

Ако имате пари в банката, в портфейла си и можете да отделите някой лев да хапнете нещо в ресторант... вие сте в топ листата на 8-те % световни богаташи.

Ако родителите ви са все още живи и все още са женени... вие сте съвсем рядък случай.

Ако можете да прочетете това послание, вие получавате двойно благословение: първо от това, че някой е помислил за вас, и освен това, сте по-благословен от повече от 2 билиона хора в света, които изобщо не могат да четат.

Работи, сякаш не се нуждаеш от пари.
Обичай, сякаш никога не си бил нараняван.

Танцувай така, сякаш никога не те гледа.

Пеи така, сякаш никога не те слуша.

Живей така, сякаш раят е на Земята.

Послание, разпространявано по Интернет по време на Седмицата на приятелството от 26 ноември до 2 декември 2001 г.

ПРЕДСТАВЯМЕ ВИ

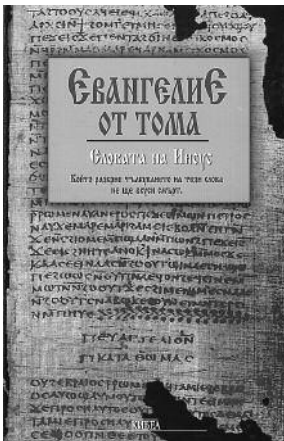
Петър Дънов, ЗДРАВЕ И ДЪЛГОЛЕТИЕ ЧРЕЗ СИЛИТЕ НА ЖИВАТА ПРИРОДА, изд. Астрала, 2002 г., 567 стр., цена 8 лв.

Книгата предлага на читателя един нов подбор на извадки от лекции на Учителя, отнасящи се до човека и връзките му с природата. Обхванати са по-широк кръг от теми, като Земята, Слънцето, Луната и техните енергии, както и значението на мислите и чувствата и влиянието им върху здравето, значението на музиката и молитвата. Съставителите на книгата са отделили

специално място на ключовите въпроси на човешкото съществуване – Бог и връзка с Бога, смърт, преминаване през смъртта и живот след смъртта. От подобраните текстове читателят ще научи не само как да поддържа физическото си тяло, но и как да трансформира енергиите, мислите и чувствата си, как да постигне хармония и един дълъг и осмислен живот.

ЕВАНГЕЛИЕ ОТ ТОМА, Словата на Иисус, изд. Кибеа, 2000 г., 168 стр., 6 лв.

1945 г., когато край бреговете на Нил в Горен Египет случайно е намерена делва, чиито отвор бил запечатан с насмолен кърпа. В делвата са открити тринадесетте папируси „Кодекс“ от библиотеката в Наг Хамади, сред които е и Евангелието от Тома. За разлика от другите евангелия текстът не съдържа никакви биографични данни за Месия, а

е сборник с притчи на Иисус (по точно – част от тях). Ценността на Евангелието на Тома като ранен извор на Иисусовата традиция идва и от това, че в него се съдържат притчи, които не фигурират в Новия Завет и са напълно неизвестни до откриването на това евангелие. Преворот от коптски с въведение и бележки към текста е на Марвин

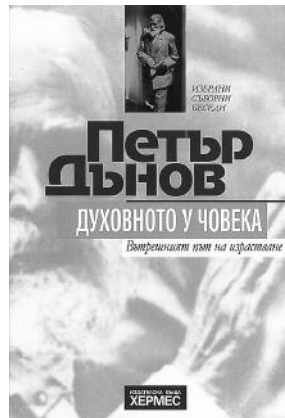
Ето тайните слова, които животът Иисус изрече, а Иуда Тома Близнака записа.

1. И той каза: „Който разкрие тълкуването на тези слова, не ще вкуси смърт.“

2. Иисус каза: „Нека онзи, който търси, не спира, докато не открие. А когато открие, ще се смути. Смути ли се, ще се почуди и ще добие власт над всичко.“

Майър.

ДУХОВНОТО У ЧОВЕКА, Учителя Петър Дънов, изд. Хермес, 2002 г. 412 стр., цена 7.50 лв.

Това е първата от четирите книги на изд. Хермес, представящи селекция на беседи от четири основни направления в Словото на Учителя.

Книгата съдържа избрани съборни беседи от периода 1919–1944 г. Прецизният подбор е дал място на изключително силни беседи на Учителя, някои от които

имат програмно звучене като „Пътят на ученика“, „Разцъфтяване на човешката душа“, „Новото човечество“ и др. Въпреки необятното многообразие на теми, засягани в беседите, подобраните в този том са обединени около знанието за същността на духовния живот, човешката еволюция и учеността. Искане ни се да поздравим нашия редактор Мария Кисова за огромната работа, изискваща преглед на стотици беседи и познаване на цялостното духовно наследство на Учителя Беинса Дуно и да ви пожелаем одухотворени часове с беседите от тази поредица.

ЖИВОТ СРЕД ХИМАЛАЙСКИТЕ УЧИТЕЛИ, Свами Рама, ИК Сарасвати, 496 страници, цена 9.90 лв.

Това е рядка книга, описваща дългите години, прекарани от Свами Рама сред хималайските мъдрци. Тя показва как един посветен вижда адептите, живеещи извън времето и пространството, които ние познаваме, и които наистина

– християни и мюсюлмани, индуисти, будисти, гори и атеисти. Сред тях фигурират Махатма Ганди, Рабиндранат Тагор, Шри Ауробиндо и Рамана Махариши. „Живот сред хималайските учители“ е класика в съвременната духовна литература.

КАК ДА СЕ ИЗБАВИМ ОТ БОЛКИТЕ В ГЪРБА, (ВРЪЗКАТА УМ-ТЯЛО), г-р Джон Сарно, ИК Сарасвати, 228 стр, 4.90 лв.

Изключително ценна и полезна книга, показваща връзката между менталните и емоционалните проблеми от една страна и физическата болка от друга.

Д-р Сарно, професор по клинична рехабилитационна медицина в Нюйоркския университет и главен лекар в Медицинския център към същия университет, е човек, проправящ нови пътища в медицината, чиято програма е помогнала на хиляди пациенти да превъзмогнат заболяванията си без лекарства или опасни операции, без физиотерапия или самовнушения. Използвайки реални документиранни случаи от собствената си практика и резултатите от задълбочени изследвания на връзката ум-тяло, г-р Сарно описва как пациентите разпознават емоционалните корени на своя проблем и прерязват връзките между менталната и физическата болка... И как само прочитайки тази книга, вие можете да започнете още днес да се възстановявате от болките в гърба.

Макар че в книгата се говори най-вече за болките в гърба, изложеният принцип е валиден за всички психосоматични болести изобщо. А както знаем, повечето болести днес са точно такива.

РАЗГОВОРИТЕ НА ЕЛ ШАДАЙ, изд. Алфа Дар, 2001 г., цена 2.50

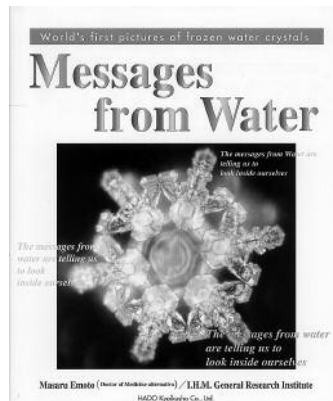
Книгата съдържа стенографираните от Боян Боев и дешифрирани от него и Борис Николов разговори с Учителя по време на екскурзиите на Витоша. Пресъздадена е автентичната обстановка на богато и вълнуващо общуване с Учителя. Читателят може да почувства непосредствено неговата сила и топлина, мъдрост и загриженост, размаха на мисълта му и финеса на отношението му към учениците. Разговорите съдържат изобилно конкретно знание за живота, съвети, напътствия, разяснения, насърчения. Те дават и представа за атмосферата около Учителя.

MESSAGES FROM WATER (world's first pictures of frozen water crystals), Masaru Emoto, HADO Kyokusha Co, Ltd., 2002 г.

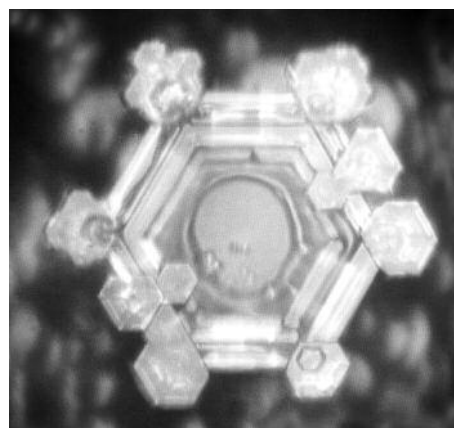
Представяме ви една книга, която все още няма българско издание, но разтърси научната и широката общест-

вственост по света. Авторският колектив е направил изследвания върху водата и нейната способност да реагира на информация и изобщо на влиянията на околната среда. Вода от различни източници е замразена и са направени серии снимки на водните кристали, които променят структурата си, отразявайки външни въздействия. Първата половина на книгата съдържа множество снимки на водни кристали от различни водно-източници по света. Водата, идваща от чисти места – извори, лечебни източници, чисти езера образува красиви кристали с хексагонална форма, докато замърсената вода на много от големите градове изобщо не образува правилни кристали.

По-нататък авторите изследват влиянието на музиката върху водата. Показани са снимки на кристали, образувани след като водата е била „изложена“ на музика на велики световни композитори – прекрасните им форми контрастират с безформените образи, получени вследствие на въздействие на „хеви метал“ и друга „модерна“ музика. Следващата стъпка е била на водата да бъде подадена писмена информация. На епруветки с вода е залепвано листче с гума, носеща ярко положително или отрицателно послание. Използвани са думите *благодаря ти, душа, ангел, любов*, както и *демон, дявол, ще те убия* и др. Отново виждаме рязко изразено различие между кристалите на водата, подложена на положително и отрицателно въздействие. Приложени са и резултатите от други експерименти, доказващи, че водата „е огледало, отразяващо нашите мисли“. Проучванията на Д-р. Масару Емото са предизвикали взрив от реакции и изследвания, водещи до организиране на научни симпозиуми и световен конгрес за водата, който ще се състои в Цюрих.

Пожелаваме си да видим тази интересна книга, издадена на български език.

Кристал получен след въздействието на музика на Йохан Себастиан БАХ

ПРЕРАЖДАНЕ И ЕВОЛЮЦИЯ

Христо НАНЕВ

Представяме ви откъс от изследванията на известния пловдивски учител и изследовател Христо Нанев, който беше изнесен на форума „Пловдив 2001“. Тези изследвания са продължение на идеите на Учителя Бейнса Дуно за еволюцията на душата и нейното усъвършенстване чрез прераждане. Години наред Христо Нанев е фокусирал вниманието си върху този процес, използвайки релаксивно-медитативната регресия (връщане в минал живот) и изследвайки стотици пациенти. Заглубочените му проучвания върху пътуването на душата - „този непредсказуем странник между небето и земята“ – се съдържат в новоизлязлата му книга ПЕРЕРАЖДАНЕ И ЕВОЛЮЦИЯ, част от която е и настоящият откъс. В нея се разглеждат част от земните изпитания и уроци на душите по време на техните пътешествия. Във втората част от книгата, която предстои да излезе авторът се надява да надзърне и в небесните им коридори.

Налагаше се да проследя оформянето и еволюцията на кармата в поредица съществувания. Каква бе изненадата ми, когато случайно (такъв е изразът, случайности няма) се срещнах със Симеон. Неговата регресия ме върна дълбоко назад във времето, когато все още не е съществувала карма. Невероятно! Сигнал бях до една от първите инкарнации на Земята.

Човешката душа еволюира по законите на Висшата справедливост и равновесие. Карма уподобява разумно същество, контролиращо Духовния растеж. За да изпълни функцията си, също трябва да се усъвършенства.

Какъв е нейният зародиш и развитие? Какво ръководи еволюцията ѝ?

В отговор на тези въпроси, нека се върнем далече назад във времето, когато човешката душа е била все още в най-суров вид.

Регресията на Симеон е повече от интригуваща. Включва едно от първите хуманоидни съществувания на Земята и серия последвали го прераждания. Обърнете внимание на премеждията на душата, нейната еволюция и ролята на кармата във всичко това.

ПЪТЯТ НА ПЪРВИТЕ ДУШИ

- Къде си?
- Огромно зелено поле. Лято е.
- Виж краката си. На какъв човек са? Първото усещане?
- Боси, на зрял мъж.
- Как си облечен? Какво правши?
- Чисто гол, гологлав. Разхождам се.
- Какъв е цветът на кожата ти?
- Червеникав. Наоколо е зелена трева.
- Семейство имаш ли?
- Нямам усещане за близки. Сам съм.

- Вече се е стъмнило. Къде се подслоняваш?
- В една скална гупка.
- С какво се храниш?
- Плодове, треви, корени.
- Къде спиш?
- Сгушен в скалата.
- Завиваш ли тялото си?
- Не. Уютно и топло е.
- С какви размери е скалната ниша?
- Мъничка, колкото да се сгуша. Спя направо на земята.
- Ползваш ли тояга, камък, сечива?
- Не.
- Къде пиеш вода?
- Заг скалата има ручей.
- Огледай се в него.
- Дълги кестенявотъмни коси, черни очи. Не съм човек. Човекоподобно. Окосмен съм, със сбръчкано лице.
- Други подобни на теб същества има ли?
- Живея сам.
- Хищници?
- Не, спокойно е.
- Върни се в детските години... Ти си малък. Имаш ли братчета, сестричета?
- Не. Пак съм там. Сам. На същото място. Много сам...
- Търсиш ли си самка?
- Не, сам съм.
- Как ходиш по земята?
- Изправен на два крака, леко прегърбен.
- Можеш ли да говориш?
- Не съм говорил с никого. Казах, сам съм.
- Вече остаряваш. Здрав ли си?
- Все още да.
- Виж се в изворчето.
- Косата ми е по-дълга.

– Познаваш ли огъня?
 – Не.
 – Как настъпва смъртта ти?
 – В дупката. Стар съм.
 – На колко години умираш?
 (Мълчание. Среща затруднение.) След малко:
 – Доста стар.
 (Не назовава години. Това е нормално за мисленето на един примат.)
 – Мъчителен ли е краят ти?
 – Естествена смърт.
 – Животът завърши. Политаш нагоре. Погледни оттам мялото си.
 – Свито в скалната ниша.
 – Кои те посреща в света на Отвъдното?
 – Някакъв непознат.
 – Как изглежда?
 – Като топка.
 (Първично описание на душата в Отвъдното.)
 – Тая топка има ли лице, мяло?
 (Мълчание.)
 – Каква е на цвят?
 – Червена.
 – Оранжево-червена ли? Ако не съм прав, поправи ме.
 – Червена и се търкаля.
 – Разумна ли е?
 – Да.
 – Какво ти внушава?
 – Да я последвам.
 – Добре. Тръгни след нея. Къде те води?
 – Непознато място.
 – Опиши го.
 – Има и други топки.
 – Какви на цвят?
 – Повечето са бели.
 – Червената, която те съпровождаше, там ли е?
 – До мене.
 – От тези същности, които ти виждаш като топки, коя те привлича най-силно?
 – Най-близката до мен, червената.
 (Това е цветът на усещанията. Той е имал съществуване на ниво чувства, не на разум. Затова вижда своя водач в червено. Другите са бели. Те вероятно са по-напреднали в развитието.)
 – Какво ти внушават белите топки?
 – Червената ме разхожда.
 – Каква е обстановката?
 – Няма Земя. Само се търкаляме.
 – И ти се търкаляш?
 – Да.
 – Как изглеждаш?
 – Аз съм синя, синя топка.
 – Може би се движите в пространството, плувате в него и това улгодява търкаляне?
 – Да. Все едно се търкаля топка.
 – Какво научи от срещата с белите топки?
 – Просто ми бяха показани.
 (Топките са Духовни същности. Представата за света е първична като съществуването на първите хуманоиди, обитавали някога Земята. Елементарно е описанието и на Отвъдното.)
 – Докъде стигате с червената топка?
 – До друга по-голяма. Прониквам в нея. Разтварям се. Топло е като в утроба.
 (Младата душа се връща в същността си.)
 – Тази топка сияе ли?
 – О-о-о, внушителна е! И чиста.
 – Какво излъчва на цвят?

– Златистобяло.
 – Разумна ли е?
 (С възхищение) – О-о-о, много!
 – Знанията ти променят ли се, когато си част от нея?
 – Прави ме по-разсъдлив.
 – Къде е червената топка?
 – Довече ме и се върна да посреща други.
 (Тази Духовна същност, както се разбира, е нещо като посрещач и разводач в света на Отвъдното.)
 – Ти си част от Разума. Има ли по онова време на Земята други човекоподобни същества?
 – Да.
 – На какво приличат?
 – Като мен са.
 – Преди колко години сте живели? Ти си в Отвъдното, можеш да прецениш.
 – Около 200 000 години.
 (Изненадан съм. Не очаквах такава находка.)
 – Какъв е средният ръст на тези същества?
 – Надхвърля съвременния човек – над 1,80 м, но много по-яки, голи, леко прегърбени.
 – Ти си част от Разума. Защо човекоподобните примати се явяват за живот на Земята?
 – За да чувстват.
 – Какво?
 – **Онова, което знаят, да го почувстват.**
 – Карма имат ли?
 (Не отговаря на въпроса.) След малко:
 – **Отиват там, да чувстват онова, което знаят.**
 (Кардинално обяснение за смисъла на живота.)
 – Ти какво знаеше, преди да слезнеш долу?
 – Там е самота.
 – Трудно ли е съществуването?
 – Самотно.
 (Това, както се разбира, е млада душа, която трябва да се обогати с чувства.)
 – Ти си част от сребристокълматата топка на Разума. Идвал ли си друг път на Земята?
 – За пръв път слизам.
 – Натрупа ли негативи от това съществуване?
 – Не.
 – Имаш ли желание да слезнеш отново?
 – Горещ ми е добре.
 – Сам ли избра първото си земно съществуване, или те насочиха?
 – Все едно бях изплют на Земята.
 (Едва ли би могло да се даде по-образно описание на първото прераждане. Още не е оформено съзнание. То започва да се развива от чувствата? Първично, инстинктивно.)
 – Родители имаш ли?
 – Не знам.
 (Изкушен съм да задам следващия въпрос):
 – По-късните разумни земни форми на живот под въздействието на тази топка от Разум ли еволюират, или се намесват извънземни същества, да ги тласнат към нивото на „хомо сапиенс“?
 – Топката, излъчваща Разум, ги учи.
 – Огромна ли е тя?
 – Много е умна! (С дълбоко възхищение в гласа.)
 – Други, подобни на нея, съществуват ли?
 – Аз знам само моята.
 – Докато си в нея, имаш ли очертания?
 – Не.
 – Каква структура изграждаш?
 – Като кислорода във въздуха съм.
 Не е хомогенна маса, а се разпростира в ядката на Разума. Такова е първото съществуване на един от

ранните хуманоиди преди около двеста хиляди години. В далечната предисторическа епоха животът му е кармично чист като въздуха по онова време на Земята. Тялото и душата са в първично състояние. Карма не е наказание и, като всяко приемане на знания, се изживява мъчително.

Ако се върнем в Библията, първите същества ядат плодовете на Познанието и си създават карма. Идват на Земята, да учат по пътя на страданието и превърнат Знанието в Познание. (Познанието е открито, в изживяванията, знание). Не кореспондира ли информацията от регресията с тази на Библията?

Изкушен съм да разбера как у тая душа се оформят първите зачатъци карма:

– Виж втората си поява на Земята!

– Човек съм.

(Отговорът е със самочувствие? Вече се себеосъзнава.)

– Къде си?

– На кораб – гърбен, старинен. Плувам в морето.

– Какъв си?

– Моряк, рибар, трийсетинагодишен.

(Вече има представа за време и възраст.)

– С какво се обжи корабът?

– Платна, бели на цвят.

– Къде пътувате?

– Ловим риба край бреговете на Италия.

(Има представа и за страните.)

– Как си облечен?

– Черни панталони до коленете и нещо като риза с къс ръкав.

– По онова време Италия гържава ли е?

(Не отговаря.) След малко:

– На гости сме там.

– Минали са пет години. По-важни събития? Спокойно ли е?

– Не. Гонят хора на територията на днешна Франция.

– Кой ги гонят?

– Хора ги гонят.

(Все още примитивно обяснение на събитията.)

– Премеждия с вас?

– Не ни закачат.

– От Италия във Франция, добре. Ти си вече четиридесетгодишен. Какво правиш?

– Копая. Садя за себе си.

(Станал е земеделец.)

– Къща имаш ли?

– Малка, гървена.

– Семейство?

– Не.

– Къде е това?

– В подножието на Алпите.

– Виж края на живота си.

– Естествена смърт.

– На колко години умираш?

– На 82.

– Племена ли има по онова време или гържави?

– Не знам.

– Животът завърши. Отделяш се от тялото си.

Къде отиваш?

– Пак горе.

– Кой те посреща?

– Никой, знам си пътя. В моята топка.

– Отново част от Разума. Какво научи от изтеклия живот?

– Има и друг свят. Не само моята пещера и поле зелено. Има вода, море...

– Ти обогати знанията си за Земята. Отскоро ли

е сътворена тя?

С възмущение:

– А-а-а, същата си е!

– Карма натрупа ли в изминалото съществуване?

– Нищо лошо не съм направил!

(Отново с възмущение в гласа.)

– Дълго ли престояваш в кълбото на Разума?

Представа за време имаш ли?

– Стоя си.

(Явно няма.)

– Себе си ли обогати или кълбото със своя претой на Земята?

– Себе си. Ама сега се влях в него.

– И му предаде своите познания?

– То си ги има. Познанията са за мен.

(Всеки трябва сам да открие ценността на опитностите чрез прераждане на Земята. Никой не ги получава даром.)

– След като проникна в кълбото, знанията ти къде отидоха?

– Мои са, разтворен съм в него, но пак съм аз.

(Има усещане за своята хомогенност. Духовната единица вече формира чувство за собствено Его.)

– Преди да се явиш в настоящия живот като Симеон, колко прераждания си имал?

– Десетки.

(Броят на реинкарнациите за голям период време може да бъде ограничен. Всичко зависи от натрупаната карма.)

– Проследи съществуването, с което си създаваш карма за настоящия живот... Отново си на Земята. Виж се! Какъв си?

– Ха! (С учудване.) Жена! Имам две деца? момче и момиче. Живеем сред природата.

– Съпруг?

– Починал е.

– Как се прехранвате?

– От гърветата и по земята събираме цитрусови плодове. Ядем ги. Живеем сами.

(Отново първично битие, но вече се явява семейство. Първо бе сам. В следващото прераждане? С приятели. Там може да се създаде неосъзната начална карма. Семейният живот ангажира с по-дълбоко вицване и опознаване на тоя свят.)

— Децата?

– Момче и момиче, на дванайсет и тринайсет години.

– Минаваш трийсет и пет. Премеждия?

– Умирам млада на трийсет и седем от болест.

Тресе ме. Децата се грижат за мен.

– Кой те среща в Отвъдното?

– Моят съпруг.

(Любовта е създава приличане с друга, вече персонифицирана Духовна същност.)

– Как изглежда?

– Топка като мен, но с нюанси на сила.

(Така може да се възприеме мъжът в Отвъдното.)

– Какво ти казва при срещата?

– Пута: „Как си?“

– А ти?

– „Добре. Знам си пътя.“

– Намесвал ли се е в живота ти от оня свят?

(След кратка пауза.)

– Грижил се е за нас...

– Как?

– С молитва.

– Изход от затруднено положение внушавал ли ти е?

– Не, не може.
 (Съпругът не е еволюирал до етап, активно да помага на душите на Земята от Отвъдността.)
 – Заедно ли продължавате в Духовния свят с него?
 – В нашата топка сме. Вливаме се в нея двамата.
 – Този, който ти беше съпруг, прероден ли е днес?
 Взри се в неговите очи. Има ли роля в съвремието?
 – Не е прероден.
 Погледни в очите децата си? Познаваш ли ги в настоящето?
 – Момичето... (С вълнение.) Това е... сегашната ми майка.
 (Започва кармично преразпределяне на роли в семейството.)
 – С нея разбирате ли се добре сега?
 – Опитва се да ми заповядва.
 – В она живот като твоя дъщеря как се държеше?
 – Аз ѝ нареждах.
 (С разменени роли са. Сега трябва да се осъзнае, като изпита върху себе си, какво е да те ръководят. Важен урок. И проява на елементарна карма.)
 Какво научи от изминалото съществуване, преди да се влееш в огромното разумно къло? Защо ти бе необходимо това прераждане? (Пълно размисъл.)
 – Разбрах какво е да си жена.
 (Следващ урок – смяна на пола.)
 – Какво разбра?
 – Трябва да се грижа за близките си.
 (Жената влага повече любов и отговорност към хората.)
 – Успя ли да изпълни мисията на съпруга и майка?
 Да. (Категоричен отговор.) Имам две деца.
 (Да си жена, означава грижовност и отдаване на любов.)
 – Освен женската мисия, какво още научи?
 – Трудно се живее в самота.
 – Как сте с хората край теб?
 – Помагаме си.
 (Пореден урок? съвместният живот учи на взаимопомощ. Тенденция за осъзнаване силата на колективността.)
 – Ти си в Разумното къло. Ангел-хранител имаш ли?
 – Той е тук, при мен.
 – Част от теб?
 – А-а-а! (Възмутен.) Не!
 – Той е в топката, където си?
 – Винаги е при мен. И там, и долу на Земята. Все от лявата ми страна.
 (Нов етап в развитието? Осъзнаване дискретната подкрепа на Отвъдното.)
 – Каква е мисията ти като Симеон? Какво трябва да усвоиш в настоящия живот?
 – Да се боря, да отстоявам позиции.
 – Защо се роди в България?
 Тук е трудно.
 (Намесва се кармата на държавата.)
 – В другите страни по-леко ли е?
 – Да, но преодоля ли големи трудности, по-лесно ще надмогна малките.
 – Интересите в сегашния ти живот към източните изкуства от кое съществуване се пробокират? Какъв си бил?
 – Монах.
 – Върни се в монашеския живот... Ти си на Земята.....

Четвърто съществуване

ние

Къде си?
 В манастир. Броим си.
 Какво броите?
 На броеница. Мрънкаме молитви.
 От коя раса сте?
 Монголоидна.
 Какво представлява манастирът?
 А-а-а, хубав е! (С гордост в гласа.)
 Мирни монаси ли сте?
 Да. Молим се. Моят наставник е там.
 На колко години си?
 Около двадесет.
 А наставникът ти?
 Към петдесетте.
 Добър ученик ли си?
 Старая се. В жълто сме облечени.
 Главите ви?
 Бръснати, голи.
 Лицата?
 Гладки.
 Къде е това?
 В подножието на Хималаите. В манастира сме и се молим.
 Виж се на тридесет, на четиридесет години. Събития?
 Ставам наставник на млади монаси.
 От твоите ученици имаш ли си любимец?
 А-а-а, не! (С възмущение в гласа.)
 На колко души си наставник?
 На четири.
 Виж се на петдесет години. Събития? Къде са твоите ученици?
 Монаси, не в манастира, а сред хората. Това е нормално.
 На колко години умираш?
 На седемдесет и осем.
 Кой век е това?
 Шестнайсети.
 Кой те посреща в Отвъдното?
 Моят наставник.
 (Среща с персонафицирана на Земята Духовна същност.)
 С какви думи те приема?
 Приятелски е настроен.
 (Това говори, че е издържал достойно изпитието на изминалия живот.)
 Какво научи като монах?
 Да се моля.
 Обогатява ли те молитвата?
 С мисъл помагам на хората. И на себе си.
 От монашеското съществуване какви качества придоби за настоящето като Симеон?
 Искам пак да съм там. Това бе силна изява. Харесва ми повече от всички други.
 (Оттам идва влечението му към източните учения? сега се занимава с бойни изкуства, интересува се от източна философия.)
 С твоя Духовен наставник в Отвъдното къде отсядате?
 Пак в топката.
 С молитва може ли да се стопи негативна собствена карма?
 Да, а също и тая на другите.
 (Вече са усвоени познания за последиците от действията.)
 Имал ли си тъмна карма, която в монашеския живот да премахнеш със смирение?
 Да.
 Каква е тя? Какви негативи е трябвало да над-

можеш?

Бил съм лош.

Върни се в моя живот!.. Виж се! Ти си на Земята...

Пето съществуване

Убивам. Има метал по мен. Войн в Китай.

Как завършва животът ти на войн – убивам те, или умираш от естествена смърт?

Пленяват ме. Самоубивам се.

Как?

Отхапвам езика си. Краят настъпва от кръвозагуба. Така са ни учили: „Заловят ли те, за да не станеш предател, нямаш ли скрито оръжие, отхапи си езика.“

(Странни обичаи.)

Болезнена ли е смъртта?

Боли, но честта е над това! (С гордост в гласа.)

Бързо ли идва краят? Кръвта поглъщаш ли я, или плюеш?

Задавам се. Прекъснах езика си из основи със зъби.

Боли.

Виеш ли от болка?

Не.

(От проучванията, които по-късно направих, узнах: на Изток действително е имало такъв вид ритуално самоубийство. Презризмването на езика в медитация силно ограничава страданието.)

Ти си войн, който се самоуби. Кои те среща в Отвъдното?

Моят наставник от монашеството.

Какво казва?

„Не трябваше да убиваш хора, нито себе си!“

(Изключително важен кармичен урок.)

Затова, че си се самоубил, получаваш ли възмездие?

Да, отивам в манастира.

(Нещата се подреждат.)

Там изкупваш натрупаните негативи с молитва?

Да.

(Това е сравнително по-лека форма на изтриване черна карма, каквато е убийството и самоубийството.)

Сам ли решаваш да идеш в манастир от Духовния свят, или те подпомагат да избереш тази съдба?

Насочва ме моят наставник, но аз решавам.

Той как изглежда в Отвъдното?

Топка като мен.

На цяят каква топка си, след като бе боец самоубиец?

Небесносиня.

А той?

Златистожълта.

(Наставникът е по-извисен. Цветът му го издава.)

Ти си в света на Отвъдното. Защо ти бе необходимо съществуване на боец? Какво научи от него?

Трябваше да разбере какво е ярост, какво е да убиваш. *Яростта те движи. Кара те да действаш.* (Категоричен отговор.)

С какво бихме могли да заменим тая движеща сила?

С любов. Тя е по-стабилна, не натрупва негативна карма.

(Това е един от най-важните и трудни уроци.)

Със сегашния си баща имаш ли кармична връзка?

Не.

Със сегашната си приятелка?

(След дълго мълчание.)

Убивам я по времето, когато бях войн. Тя е мъж, наш пленник. Съсичам го. Не е лесно, но заповед... А той е

добър... (Прави измъчена гримаса.) Гадно ми е.

(В настоящия живот Симеон трябва с любов да изгори тежката си карма. След молитвата – с любов. В онова съществуване той разбира ценността на човешкия живот.)

С братовчед си имаш ли кармична връзка?

Отвратителен е. Иска да ме убие, когато съм войн. (В живота на китайски боец Симеон е натрупал най-тъмна карма.) Той е противник. След моето залавяне иска смъртта ми.

(*Освен погрешните действия, рушителната мисъл също провокира негативи. Друг урок.*)

Ти си в Света на душите. Уби своята приятелка, защото ти бе враг...

Преди да завърша въпроса, той рязко ме прекъсва: Тя ми прости в Отвъдното!

(Емоционалният отговор издава: *прошката е изключително важна за съдбата.*)

Заедно ли сте там?

Да. В моята топка.

А с братовчед ти, войнът, който искаше твоята смърт, също ли сте заедно?

Не, той е другаде.

Потърси го.

Не, не искам! Казах, в друга топка е. Не го виждам, нататък е мъгливо.

Какво трябва да направиш в сегашния си живот, за да премахнеш негативите към братовчед си?

Трябва да му простя.

(*Друг начин за изгаряне на негативна карма.*)

А той как се държи сега като твоят родственик?

Заядлив е. Дразни ме.

Възстановихме само пет от съществуванията на Симеон. Проследихме едно от най-ранните прераждания на Земята преди около двеста хиляди години. Стигнахме през серия реинкарнации до наши дни. Ясно се вижда как *от живот в живот се натрупва тъмна и бяла карма, но заедно с това се приемат безценни уроци.* Личността расте в Духовен план? с познание за добро и зло, с все по-ясна стойностна система за себе си и света. Със своя позиция. Душата еволюира. Пътят към познанието е трънлив. Човешкото развитие е с колебливия ритъм на тангото – три напред, две назад...

Наблюденията ме наведоха на извода: *Кармата създава историята на душите.* В началото на еволюцията Духовната същност е част от чистото съзнание. *Философията го идентифицира с Бог? нещо, което още не е придобило материална форма. С „откъсването“ от него започва животът.*

В нито една регресия не попаднах на човек, който е бил в предходно съществуване животно. Това поставя под съмнение гревноиндуската теза за реинкарнацията: седем пъти – растение, седем пъти – животно и едва тогава – човек. Но нали при нисшите форми на живот отсъства съзнание и няма как да се предаде това...

Прераждането се подчинява на непохватими закони и няма нищо общо с някои фриволни фантазии за него, тиражирани в масмедията.

ХРИСТО НАНЕВ. Откъс от подготвената за печат книга „Прераждане и еволюция“

За контакти с автора 087/ 92 12 62.

"Jitno Zrno" 2/2001
 ("Grain of Wheat")
 An re-establishment
 of the Journal "Jitno Zrno", founded by
 disciples and followers of the Master
 Peter Deunov, published from 1924 to
 1944

Edited by
 Georgy Stoitshev
 Maria Kissova
 Dr. Svetla Baltova
 Tatjana Jordanova
 Ivanka Kresteva
 Minka Petrova

address: "Jitno Zerno"
 Sofroni Vratshanski str. 5A
 Plovdiv 4000
 Bulgaria

e-mail:
jitnozrno@hotmail.com
 tel.: ++359 32/235 080

ISSN 0861 427X

THE LIVING WORD	
Seeing and understanding	3
THE SCHOOL	
Gratitude from the lectures of Beinsa Duno, compiler <i>Dr. V. Velev</i>	5
To be content from the lectures of Beinsa Duno, compiler <i>Dr. V. Velev</i>	6
In memoriam <i>Vessela Nestorova</i>	8
The accord of seventh degree and the creation of the world <i>Georgy Stojtchev</i>	9
Occult architecture (continuation) <i>Natalia Popova</i>	12
Occult geology <i>Hristo Hristov</i>	15
THE WORLD AROUND	
The plants	17
About the plants from the lectures of Beinsa Duno	19
Bulgarian healing traditions	21
Interetsing facts about the plants	22
 Minka Petrova in memoriam	 24
THE FOCUSSES OF THE SPIRIT	
The phenomenon of Findhorn	25
 Awen blessing, gift from gods - <i>Philip Karr Gom</i>	 28
THE INNER WORLD	
The prayer "Our father". Comments on the Aramaic text.	32
The symbolism of Tarot from the book "Meditations on Tarot" by <i>Valentin Tomberg</i>	37
Valentin Tomberg short biography	43
 Food for thoughts	 44
BOOKS REWEVED	
Health and long life with the forces of living nature from the lectures of Beinsa Duno	45
The spiritual people <i>Beinsa Duno</i>	45
The evangelium by <i>Tomas</i>	45
The talks on El Shaday talks with <i>Beinsa Duno</i>	46
My life with the teachers of Himalayas, <i>Svami Rama</i>	46
Messages from Water <i>Masaru Emoto</i>	46
 Evolution and reincarnation <i>Hristo Nanev</i>	 47

*The photos on the back side of the cover and on the color
pages are from Jivko STOILOV*

БЪЛГАРСКАТА МОЛИТВА

Към небето

Иван Вазов

*На юг война - на север пак война.
Талази вражески бухтя, реват.
И блъскат се в гранитната стена
На нашта яка гръд.*

*О, Боже, чуй моабата ми: бъди
Баща, заслон на твоя кает народ!
Велик е той в великите беди
В борба на смърт, живот.*

*Аз вярвам в Теб и Твоя прави съд
И с правдата на Твойте небеса,
Че в милостта си, както и в гневът,
Ти правиш чудеса.*

*Пази ни, слаби сме по брой и ръст-
Духът ни само крепка е скала.
О, Боже, лек да бъде нашият кръст,
Ти давай ни крила.*

*Виж, гънет се под тежкия товар
На подвига си: кръв се лей без край
Из нашта гръд. О, нов прати ни жар
И нова мощ ни дай!*

*Недей допуска лаврите ни Ти,
Да се покрусят - лаври чисти кат роса,
На хаос да отидат жертвите свети,
От храброст чудеса.*

*Чуй, Боже, майките, чуй техният вик
За помощ, чуй Ти вопуълна ни саян,
Чуй тоз народ - герой и мъченик -
Цял в кръв облян.*

*Цял в кръв облян в ужасната борба
С врази безброй; през тежки векове
Той Теб вверил бе своята съдба -
И днес Те пак зове.*

*Крепи го, Боже, в подвига му свят -
За Твоята милост е достоен той;
Виж как е чист, и прав, и как е тааг -
Пази го, Боже мой!*